

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

in d.l. pe. C. de impub. & alijs subst. qui ex expressam faciunt dñam, an subitō facta fuerit post mortem plurium institutorū per verba collectiua, & vniuersalia, dicendo, & si vterq; vel ambo, vel oēs decesserint & can per verba simplicia sine expressione nominis collectini, vel vniuersalis. ¶ Præterea & secundo dico, q; in terminis nostris cōditio, sub qua fuit facta subitō de ecclesia, fuit adimpleta in personis amborum filiorum, quia ipsi decesserunt sine filiis masculis, de quibus intelligi debet conditio illa, si decesserint sine filiis per ea, quæ supra dicta fuerunt in quarto fundamento facto pro ecclesia: Vnde q; uis Vincentius cum filia foemina decesserit, tñ verum est ipsos ambos decessisse sine filiis vcz masculis, de quibus illa conditio debet intelligi. Baldus adhuc in d.l. i. C. de condi. inter. loquitur, qñ extaret persona quæ ex præsumpta mente substitutū exclu- deret, quia tunc illa verba post mortem eorum, vel si filij decesserint, nō resoluntur in singularitates: qñ verō non superesset persona, quæ ex præsumpta mente substitutum non excluderet, prout hoc in casu non dñ superesse, tunc pluralitas in singularitates resoluitur. ut in d.l. haredes mei §. cum ita, & ibi Bar. Paul. de Cast. & oēs in d.l. pen. Et posito, q; pluralitas non resolveretur in singularitates, & sic cōcur- sus omnium requireret, dico, q; ad eū concursus ta- lis, quia ambo filij decesserunt sine filiis, de quibus loquitur, & intelligi debet illa conditio, vcz sine filiis masculis. Præterea cum Bartholomeus, qui ex sub- stōne inuicem facta admissus fuit ad portionē Vin- centij exclusa illius filia per ea, quæ supra dicta sunt ex mente doctorum cōiter, vltimo loco sine filiis masculis, & foeminis decesserit, & subitō facta fue- rit in tota hereditate per verba simplicia sine noīe collectiuo, sequitur ex his, q; ecclesia debuit, seu po- tuit admitti ad partem d. Bartholomei, arg. d. §. Ca- io cum similibus, in cuius parte inuenit partē Vin- centij per ea, quæ supra latē dicta sunt in primo ar- 27 go. ¶ Secundo non obstat d.l. pen. C. de impub. quia loquitur ille tex. in pupillari subitōne, nos verō in fi- deicommissaria, inter quas est dñia in terminis no- stris, vt expresse volunt doct. ibi, & in d. §. cum ita. Secundo loquitur ille tex. qñ plurib. facta fuit subitō per nomina collectiua, si vterq; si omnes, seu si am- bo decesserint, nos verō, qñ subitō est facta simpli- citer post mortem pluriū sine nomine collectiuo, inter quæ est dñia, vt dictum fuit ex mente scriben- tium ibi, in d.l. pen. & in d. §. Caio. Item d.l. pe. loqui- tur, qñ supererat persona, quæ ex præsumpta mente substitutum excluderet, videlicet alius frater mor- ientis, qui simul cum eo fuerat institutus: Sed hoc in casu mortuis ambobus fratrib. non supererat per- sona, quæ ex præsumpta mente testatoris ecclesiam substitutam excluderet, & q; superesset filia foemi- na Vincentij per ea, quæ supra fuerunt plenius repe- titæ, ergo & c. Præterea in terminis d.l. pe. si vltimus decessisset impubes, substitutus fuisset admissus, q; ibi non fuisset superstes persona, quæ ex præsumpta mente substitutum excludere potuisset, ut voluit Paul. Cast. in d.l. pen. & probatur in d. §. cum ita, ibi- que Alex. & alij. Rursus dico, q; in casu occurrenti ambo fratres decesserunt sine filiis, quis Vincētius decesserit cum filia, quia cōditio, si decesserint sine filiis, intelligitur de masculis, ut supra fuit probatū. Et ex prædictis remanet sublatum tertium motiū factum ꝑ ecclesiam, qm̄ in nostris terminis non su- peresset persona, quæ ex præsumpta mente testatoris ecclesiam substitutam excludat. Præterea verū est, vtrunq; filium decessisse sine filiis, vt supra, ergo fuit adimpleta conditio, qua mediante ecclesia fuerat

vocata. Ex quib. apparet et responsum ijs, quæ vo- luerunt Io. de Imol. in d. §. cum ita, & ibi Paul. Cast. & in d.l. pen. quos vñ sequi Soc. in d. §. cum ita in ver- si. circa fm̄ in i. limitatione: nā licet ipsi velint, q; qñ subitō est facta simpliciter post mortem plurium, requiratur, q; omnes sint mortui, nec alterū deces- sisse sufficiat adhuc, ut substitutus possit admitti, & pñr pluralitas in singularitates non resoluitur, tñ in casu nostro ecclesia debet admitti, quia in persona vtriusq; filij fuit adimpleta conditio, si decesserint sine filiis, ut supra, & pñr non fuit opus, si pluralitas in singularitates resolveretur. Vel posito, q; non fuit adimpleta nisi in persona Bartholomei ultimo loco mortui, ecclesia tñ debuit admitti ad bona omnia, qm̄ cū ad partē vltimi sit admittenda, dice- ret admitti ad partem Vincentij primo defuncti, p- terea q; in parte Bartholomei partem Vincentij inueniet per prædicta. Præterea illa opinio Imolæ, & Pauli Cast. est cōiter reprobata ut fatetur Soc. in d. §. cum ita in ver. circa fm̄, & hñ per Alex. in d. §. cū ita, & in d.l. pe. qui adductis per eos ridet. ¶ Illud et, quod voluit Pau. in d.l. pen. in vlt. col. in terminis d. §. cum ita non aduerfatur casui nostro, qm̄ ipse præsupponit, q; si in terminis illius §. fuisset substitu- tus extraneus, non potuisset admitti ad partem vltimi morietis, quia ibi supererant liberi testatoris, qui ex præsumpta mente extraneum excludissent ar- gu. d.l. cum acutissimū: at in casu nostro nullus talis superest, ut sæpius dictum fuit, ergo & c. Præterea, ut dixi, ecclesia est omnino admittenda illa rōne, quia uerum est ad ambos filios decessisse sine filiis, q; uis alter cum filia decesserit, qm̄ conditio illa, si sine filiis, intelligitur de masculis, ut et voluit Dec. in cō- si. 270. in 3. col. Adde, q; cum in persona vltimi fue- rit adimpleta cōditio, ecclesia substituta debet ad- mitti ad partem illius, in qua partem quosq; primi reperiet, ut plenius supra de duxi. ¶ Nec his aduer- satur id, quod voluit Decius ex mente Pauli de Ca- stro in d. consil. 270. in 3. col. ver. septimo cū sequen- ti, & supra fuit relatum, allegando Paulū de Castro in d. consil. 79. casus iste frequenter contingit cum alijs, quæ iam adduxi: Quia ex prædictis fuit respon- sum, nam licet ecclesia, quæ extranea censetur, fue- rit substituta tñ non debet excludi a nepte testato- ris, tum quia conditio intelligitur de filiis masculis, tum quia neptis non est persona, quæ ex præsumpta mente substitutam ecclesiam excludat, tum etiam & fortius, quia cū subitō fuerit facta per verba sim- plicia sine nomine collectiuo in tota hereditate, & filij prius fuerint inuicem substituti, & cōditio adimpleta fuerit in persona filij vltimi decessentis, sequit, q; ecclesia substituta debuit admitti ad par- tem vltimi decessentis, in qua partem primi inue- nit, & pñr ecclesia hoc modo residuum heredita- tis, & sic totam hereditatem deductis legatis ce- pisset per ea, quæ supra dixi: Et in his casibus nec Do- cius, nec Paulus Cast. loquuntur. Hæc sufficiant ad fauorem ecclesiæ substitutæ. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Cōuentio, ut descendentes de maiore in maiore succedat, vult legem, si non est irrationabilis
- 2 Proximitas in successione tam fendi, & emphyteusis ecclesiæ, q; aliarū rerum inter plures vocatos successiue ꝑ nomen co- lectiuū pluriū personarū, & graduū respiciet, cuius attendat
- 3 Ius primogenituræ admittit descendentes foeminas, & alios per ipsas descendentes, qui sunt primogeniti, exclusi etiam ma- sculis a secundogenito descendentiibus.
- 4 Etiam in successione regnorum.

§ Prime

etiam obſtaculo primogeniti remoto.
 43 Paſſum, per quod uocantur deſcendentes ſimpliciter, & indefinitè, cenſetur reale, & non perſonale.
 44 In feudis, & primogenitura, ſeu in maioratu ſemel exclusus intelligitur ſemper exclusus.
 45 Excluſo proximiorè, alij quoq; deſcendentes ab eo remotiores excluſi cenſentur.
 46 Proximiores magis dilecti, magiſq; inuitati dicuntur.
 47 Conſanguinei quod bona paterna riterinis ſimpliciter preferuntur, & contra verò uterini cōſanguineis quoad bona materna.
 48 Maſculinum in contrahib. non concipit femininū: Fallit n. 49.
 49 Emphyteuſis à femina recepta pro ſe, & filiis ad feminas quoque tranſit.
 50 Ad ſucceſſionem bonorum, quæ à femina, ſeu aſcendente per feminam originem habuerunt feminæ, nō tñ ex propria verborum ſignificatione ſed etiam contra illam admittuntur.
 51 Femina, & ex eis deſcendentes quando in comitatu, ſeudo regali, in dignitatibus, & in primogenitura ſuccedere poſſunt.
 52 Statutum, & maſculi excludant feminas, non excludit nepotē maſculum ex femina, ſi aliud extet ſtatutum, quod uerba ſtatutorum ad literam, ſeu ad chartam abſq; ſubaudiſione debent intelligi.
 53 Tenor paſſi ante omnia conſiderandus.
 54 Verba ſimpliciter prolata potius ſunt intelligenda proprie, ut iuri cōi conueniant, quam improprie, ut iuri cōi aduerſentur.
 55 Verba illa, de maiori in maiorem ſuccedant, quid importent, & operentur.
 56 Proximitas in ſuccedendo quomodo conſideretur.
 57 Emphyteuſis recepta pro ſe, & filiis, & nepotibus maſculis neque nepotem ex femina, neque filiam recipientis admittit: Fallit nu. 59. & quando illud verum ſit nu. 60.
 58 Inhabilitas medij inducit inhabilitatem in extremo.
 60 Spec. in tit. de loca. §. nunc verò aliqua verſ. 146. 2 declarant. Bal. in autb. quas actiones C. de ſacroſ. eccle. in fi. 3 Maſculinitatis qualitas quando ſolum ad deſcendentes per maſculum, & non per feminam ſit referenda.
 61 Familiarum honeſtas diuitijs conſeruatur, & egeſtate perit.
 62 Bal. in l. maximum ritū C. de liber. præter. nu. 16. declaratur. Statutum excludens feminas propter maſculos, quod etiam excludat nepotem maſculum à filia deſcendentem, quomodo intelligatur.
 63 Immunitas data deſcendentib. maſculis quare ſolis deſcendentibus per lineam maſculinam data cenſetur.
 64 Hæredum maſculorum appellatione in ſubſtitutione fideicommiſſaria qui comprehenduntur.
 65 Io. And. in addi. Spec. ſub rubrica de teſta. in vlt. q. declaratur.
 66 Qualitas maſculinitatis, aut alia adieſta uni perſonæ, quando in ſequenti perſona uocata copulatiuè repetita cenſetur, & quando non, & repetitio alicuius qualitatibus quando fiat, & quando non uideas plenè vſq; ad finem conſilij.
 67 L. fin. §. ſcio ff. de leg. 2. declaratur.
 68 Legatum hæredi factum non valet, ſi is hæres ſit.
 69 Filij appellatio proprie lequendo maximè in contrahib. maſculum, & non feminam comprehendit.
 70 Repetitio qualitatibus, aut conditionis extenſionem ſapit.
 71 Diſpoſitio inducens primogenituram ad excluſionem aliorum eſt odioſa, & contra naturalem rationem, & nu. 72.
 72 Et quid de ſtatuto feminae propter maſculos excluſiuo.
 73 Extenſio, & larga interpretatio in odioſis, & correctorij ceſſat.
 74 Verba ſtatutorum, contrahib. aliarumq; diſpoſitionum eſſe intelligenda ad chartam, & ſecundum chartam iudicandū, quid importet.
 75 Orationes duæ, pluraq; capitula diuerſa dicuntur, quando ſunt plures diſpoſitiones, quæ non poſunt ſimul, ſed ſucceſſiuè concurrere, quamuis ab eodem uerbo regantur: Secus, ſi circa idem poſſent ſimul concurrere.
 76 Qualitas primæ diſpoſitionis non cenſetur in ſubſtitutione repetita.
 77 Clauſula in principio poſita cenſetur in ſequenti diſpoſitione circa acceſſoria repetita.

- 78 *Dictio repetitiva posita inter duas personas honoratas operatur repetitionem qualitatis in prima persona appositae.*
 79 *Repetitio qualitatis precedentis fit, quando recta loquutio, rebusque sermo non peruertitur, neque sit dissonantia in genere, numero, vel casu.*
 80 *Idem qui fieri ex vehementi coniectura mente disponentis.*
 81 *Masculinitatis qualitas precedens in quibus casibus non censetur repetita in dispositione, in qua fieret mentio de liberis, seu de descendantibus.*
 82 *Nepos ex femina quod non excludatur, licet mater excludatur, & quomodo hoc sit verum.*
L. si una matre C. de bonis mater. declaratur.
 84 *Expressum est maioris efficacie, quam sit tacitum, uel saltem virumque est eiusdem potentie, & iudicii.*
 85 *Repetitio qualitatis precedentis quod fiat in sequentibus, & esse quadam impropriatio, & specialitas, quae sit in ultimis voluntatibus, & in quibus lata solet fieri interpretatio, & non in contractibus, in quibus stricta sit interpretatio.*
 86 *Repetitiones duae diuersarum qualitatum in una, eademque dispositione fieri non possunt.*

E P I T O M E.

STANTE dispositione, & pacto inter maritum, & uxorem facto, quod primus filius masculus, & descendentes ex eo de maiori in maiorem in bonis ad ipsos coniuges tunc pertinentibus, & quae in futurum pertinebunt, succedant, si descendens masculus ex primogenito ultimo loco sine liberis defunctus nepotem ex sorore heredem instituerit, filius masculus superstes ex secundogenito dictum nepotem ex sorore recte non excludit, neque impedit, quod minus ad bona sibi relicta admittatur, maxime ad ea, quae per feminam, quae dictum pactum inuit, fuerunt acquisita, ac etiam stante prouisione loci, quod omnia sint secundum chartam intelligenda illi; standum sit, & iudices ad chartam iudicare teneantur.

Et quid illa uerba, de maiori in maiorem succedant, importent.

Et an illa masculinitatis qualitas in descendantibus censetur repetita.

Et ibi repetitionis materia plenè tractatur.

C A S U S C O N S I L I I.

IN Regno Aragoniae quidam Bernardus de Pinos, & D. Alduncia tpe, quo matrimonium inter se facturi erant, nonnulla pacta matrimonialia sic appellata inter se iniuerunt, quorum unum fuit tenoris infra scripti, quod primus filius masculus, & descendentes ex eo de maiori in maiorem in bonis ad ipsos coniuges tunc temporis pertinentibus, & quae in futurum pertinebunt, succedant; Postea matrimonio inter ipsos legitime facto, quaedam bona de Castro uocata ex paterna successione ad dictam D. Aldunciam peruenerunt: natusque ex dicto matrimonio fuit vnicus filius masculus, qui suis parentibus defunctis in dictis bonis de Castro successit: ex illo vnico filio sunt legitime procreati Philippus primogenitus, & Petrus secundogenitus: ipse Philippus tanquam maior natus solus in dictis bonis de Castro successit, & ex eo nati sunt don Philippus, & D. Ioanna, Ex Petro autem fratre secundogenito in lucem peruenit Vicecomes de Euol, ex Ioanna uero don Philippi sorore descendit Baro de la Lacuna: Deceffit don Philippus Philippi filius, qui tanquam primogenitus masculus bona possidebat, nullis relictis filiis, cedito tamen prius testamento, in quo heredem sibi Baronem de la Lacuna ex sorore descendente instituit: Qui Baro, uti haeres testamentarius hereditatem don Philippi adiuit, in qua bona praedicta de Castro reperiuntur, illaque de praesenti tenet, & possidet, Vicecomes uero de Euol ex Petro secundogenito procreatus contendit dicta bona de Castro uirtute supradicti

pacti matrimonialis, & propter lineam masculinam filij primogeniti finitam ob mortem don Philippi sine filiis defuncti ad ipsum spectare: Vter horum precipue quoad dicta bona cum habeat, uidendum est.

C O N S I L I U M C X X.

RE si super dubitationibus, quae ex factis specie proposita oriuntur, ad fauorem Baronis quod plurimi clarissimi, & celeberrimi doctores plulerunt, quorum in numero fuit summus ille iuris interpret Alciatus, Ioannes de Mieros, & Quierana Hispani, quorum consilia ad victoriam sufficere uidentur, ut precibus quorundam amicorum meorum, quibus oia vehementer uolo, satisfacere non potui, quin prouinciam scribendi super istis articulis suscipere mihi sputationes tamen quasdam, tanquam superfluas, praetermittam: qualis est illa, si nunquid conuentio, qua pactum fuit, ut descendentes de maiore in maiorem succedant, uiribus subleuat, quod si iure ceteri dubia est, cum hinc inde sint doctorum opiniones, quorum aliqui uolunt, huiusmodi conuentionem ualere, quos Do. Petrus Paulus Parisius refert, & sequitur in cons. 72. lib. 4. & consultiuissimè in suo consilio docet Alciatus non per textum in l. pactum cum ibi not. & in l. licet, arguendo a speciali C. de pactis. l. pactum C. de colla. l. pactum. l. hereditas C. de pact. conuent. cum l. praecedenti, Bart. in cons. 2. 12. Ang. in cons. 66. Alex. in cons. 83. col. pen. vol. 2. & in fortiori casu in l. si. ff. de suis, & legit. per Alex. in cons. 28. vol. 3. tamen quia extra rem praesentem hac discussio esset, cum ex consuetudine in loco, in quo lis, & quod agitur, diu seruata pacta huiusmodi crebro recepta sint ad id, quod pulchre habet per Salicetum post alios in d. l. pact. C. de colla. per tex. in c. 1. de filiis natis ex matrimonio ad morga. contr. & consuetudinis non est utilis auctoritas et ad conuicendum legem, dummodo irrationabilis non sit l. 2. C. si sit longa consuetud. cum sua materia, c. cum consuetudinis, & c. si. extra de consuetud. l. de quib. ff. de legib. Et praeterea loci consuetudinem prouisiu sit, oia intelligenda fore secundum chartam, illique standum esse, & iudices teneri ad chartam iudicare, nisi aliquid irrationabile & iuri naturali primum oriret; qui modus loquendi ex sui generalitate ultimas uoluntates, & conuentiones, ceteraque oia huiusmodi absque ullo dubio comprehendit: Sed ad principalis difficultatis discussionem deueniendo, quod medullitus tangenda est, uideamus, uter horum litigantium iustius induat arma, ac super bonis de Castro iustitiam foueat causam; Et argumentorum ordine postposito ante oia partes Baronis de Lacuna rei conuenti defendendas suscipio, obiecta postea Vicecomitis aduersarij referendo, ac retorquendo.

Pro Barone igitur primo argumentari possumus, nam ipse est de linea Philippi primogeniti, cui ex pacto bona de Castro de lata, & acquisita, atque eo possessa fuerunt, excluso Petro secundogenito, a quo Vicecomes descendit: Est et proximitas est attendenda respectu ultimi defuncti, non autem primi instituti, seu inuestiti, quod plures dant uocati successores, nomē collectiuum plurium personarum, & gradum, quale est agnatio, uel familia, descendentes uel l. cum ita §. in fidei c. ff. de leg. 2. h. per Bar. Soc. insignem propterea meum in l. si cognatis circa si. ubi late ff. de rebus dubijs, & in cons. 249. lib. 2. & in cons. 86. lib. 3. & optime per Roma. in cons. 22. in ultimo dubio licet in successione feudi aliter forte esset dicendum, in qua proximitas uel consideranda respectu primi acceptoris, & non ultimi decedentis, ut sensit Bal. in cons. in j. lib. 4. ibi in cons. 3. quod fuit Caldarij, de quo Baldi satis dubito, cum in emphyreusi et ecclesiarum primogenitum dictum seruetur, quod proximitas respectu ultimi defuncti.

lib. 1. & consil. 10. consil. 1. 5. lib. 2. & in consil. 162. col. 3. lib. 4. Bal. in l. omnes populi col. pen. vers. 3. not. ff. de iusti. & iure. Quare cum p. pactum matrimoniale descendentes ex primo filio masculino simpliciter vocati fuerint, absq. qd. expressum sit de descendenti bus masculis, seu p. masculu, ideo sub hoc pacto de bent dici comprehensi omnes descendentes in infi nitum de maiori in maiorem, siue illi descendant per masculum, siue per foeminā, qualis est ipse Ba ro de Lacuna, qui a primo filio descendit median te D. Ioanna: quia illa verba & descendentes ex eo, cū simpliciter plata sint, dēt intelligi simpliciter sine illa repetitione masculinitatis, & p. masculum, alioquin ita supplendo, & intelligendo non dicere tur dari chartā, nec fm chartā iudicari, sed potius impropriaretur, & restringeretur propria significa tio illorum verborum, & descendentes ab eo, qd. in loco, ubi lis agitur, licitum non est, si quidem in eo non pōt argui ab illa racita, & psumpta ratione conseruandae agnationis, & familiae, quippe, q. non sit de litera, nec fm literā, vt colligit ex uerbis Bart. in l. liberorū. ff. de verbor. signific. col. 4. vers. ex hoc apparet rñsum, & Bald. in l. defunctus. C. de suis, & legit. hered. & in l. maximū vitium. C. de liber. prer. Io. de Imo. in l. si vero. §. de viro. ff. sol. matr. col. ult. Aret. in consil. 27. proponitur & c. col. fi. & in consil. 240. Alex. in consil. 80. col. 4. vers. rursus lib. 1. & in cō sil. 97. Vifo themate lib. 2. in fi. & in consil. 85. anima dueris circa fi. lib. 4. ¶ Tertio in facto psumponit dicta bona de Castro originem assumpsisse ab ipsa D. Alduncia, q. illa habuit ex successione paterna, er go ad ea ita aspirare possunt sui descendentes per foeminam, sicut per masculum, quia originaria causa spectanda est l. si id. qd. ff. de dona. l. tutor. ff. de fideiusso. l. 1. ff. de orig. iuris. a primordio. n. tituli po sterior formator euentus. l. 1. C. de imponen. lucra. descrip. lib. 10. Cum igitur bona p. dicta sint ex pro le foeminea, sexus foemineus nō debet impugnari, nec indignus iudicari, cū illi, qui descendūt a Ber nardo, & ab Aldūcia, tm cōmodi sint affecturi me diante Aldūcia foemina, vnde possent foeminā, & qui per foeminā descendūt, dicere, cur me culpas, si a me lucrū capis? argo. l. cum in fundo. §. qd. si mu lier. ff. de iure dotiū. ¶ Accedat, q. t. verba conuen tionis, pp. q. bona de Castro ad filium, & ab eo ad descendentes peruenierunt, prolata fuerunt a Ber nardo, & ab Aldūcia: ergo verisimile est, illos intel lexisse de descendētib. utriusq. sexus, qm sicut Ber nardus sexum masculinum, ita Alduncia suum se xum foemineum pariter dilexisset psumi debet, ve luti in pacto continetur. Immo propter sexus simi litudinem mater qnque plus diligere foeminas cē setur, q. masculos, quia in habentib. symbolū faci lior est transitus. l. an inutilis. ff. de acceptilatio c. qd. in dubijs extra de consecra. eccles. uel alt. l. in rem. §. item quacūq. ff. de rei uendicat. Præterea, t. qn dispositio sit ab ipsa foemina, nominando, seu uocā do descendentes masculos, debet intelligi et de de scendentib. masculis per foeminam, non aut de de scendentib. solum per masculum, qm tunc disposi tio non censetur facta gratia conseruandi agnatio nem, sed fauore, & gratia conseruandi masculinita tem, vt fuit originalis decisio Pauli Castr. in consil. 341. aliā est consil. 41. lib. 2. incipien. p. supposito, & c. quē refert, & sequitur Decius in consil. 303. incipien. in casu occurrenti vlt. col. Idemq. dixit Paulus de Castro in consil. 171. plures casus & c. & facit, quod uoluit Soc. in d. l. Gallus §. nūc de lege, nā quatenus dispositio comprehendit bona, q. proueniunt a foe mina ascendente, non pōt dici, q. fuerit facta pro conser-

lib. 1. & consil. 10. consil. 1. 5. lib. 2. & in consil. 162. col. 3. lib. 4. Bal. in l. omnes populi col. pen. vers. 3. not. ff. de iusti. & iure. Quare cum p. pactum matrimoniale descendentes ex primo filio masculino simpliciter vocati fuerint, absq. qd. expressum sit de descendenti bus masculis, seu p. masculu, ideo sub hoc pacto de bent dici comprehensi omnes descendentes in infi nitum de maiori in maiorem, siue illi descendant per masculum, siue per foeminā, qualis est ipse Ba ro de Lacuna, qui a primo filio descendit median te D. Ioanna: quia illa verba & descendentes ex eo, cū simpliciter plata sint, dēt intelligi simpliciter sine illa repetitione masculinitatis, & p. masculum, alioquin ita supplendo, & intelligendo non dicere tur dari chartā, nec fm chartā iudicari, sed potius impropriaretur, & restringeretur propria significa tio illorum verborum, & descendentes ab eo, qd. in loco, ubi lis agitur, licitum non est, si quidem in eo non pōt argui ab illa racita, & psumpta ratione conseruandae agnationis, & familiae, quippe, q. non sit de litera, nec fm literā, vt colligit ex uerbis Bart. in l. liberorū. ff. de verbor. signific. col. 4. vers. ex hoc apparet rñsum, & Bald. in l. defunctus. C. de suis, & legit. hered. & in l. maximū vitium. C. de liber. prer. Io. de Imo. in l. si vero. §. de viro. ff. sol. matr. col. ult. Aret. in consil. 27. proponitur & c. col. fi. & in consil. 240. Alex. in consil. 80. col. 4. vers. rursus lib. 1. & in cō sil. 97. Vifo themate lib. 2. in fi. & in consil. 85. anima dueris circa fi. lib. 4. ¶ Tertio in facto psumponit dicta bona de Castro originem assumpsisse ab ipsa D. Alduncia, q. illa habuit ex successione paterna, er go ad ea ita aspirare possunt sui descendentes per foeminam, sicut per masculum, quia originaria causa spectanda est l. si id. qd. ff. de dona. l. tutor. ff. de fideiusso. l. 1. ff. de orig. iuris. a primordio. n. tituli po sterior formator euentus. l. 1. C. de imponen. lucra. descrip. lib. 10. Cum igitur bona p. dicta sint ex pro le foeminea, sexus foemineus nō debet impugnari, nec indignus iudicari, cū illi, qui descendūt a Ber nardo, & ab Aldūcia, tm cōmodi sint affecturi me diante Aldūcia foemina, vnde possent foeminā, & qui per foeminā descendūt, dicere, cur me culpas, si a me lucrū capis? argo. l. cum in fundo. §. qd. si mu lier. ff. de iure dotiū. ¶ Accedat, q. t. verba conuen tionis, pp. q. bona de Castro ad filium, & ab eo ad descendentes peruenierunt, prolata fuerunt a Ber nardo, & ab Aldūcia: ergo verisimile est, illos intel lexisse de descendētib. utriusq. sexus, qm sicut Ber nardus sexum masculinum, ita Alduncia suum se xum foemineum pariter dilexisset psumi debet, ve luti in pacto continetur. Immo propter sexus simi litudinem mater qnque plus diligere foeminas cē setur, q. masculos, quia in habentib. symbolū faci lior est transitus. l. an inutilis. ff. de acceptilatio c. qd. in dubijs extra de consecra. eccles. uel alt. l. in rem. §. item quacūq. ff. de rei uendicat. Præterea, t. qn dispositio sit ab ipsa foemina, nominando, seu uocā do descendentes masculos, debet intelligi et de de scendentib. masculis per foeminam, non aut de de scendentib. solum per masculum, qm tunc disposi tio non censetur facta gratia conseruandi agnatio nem, sed fauore, & gratia conseruandi masculinita tem, vt fuit originalis decisio Pauli Castr. in consil. 341. aliā est consil. 41. lib. 2. incipien. p. supposito, & c. quē refert, & sequitur Decius in consil. 303. incipien. in casu occurrenti vlt. col. Idemq. dixit Paulus de Castro in consil. 171. plures casus & c. & facit, quod uoluit Soc. in d. l. Gallus §. nūc de lege, nā quatenus dispositio comprehendit bona, q. proueniunt a foe mina ascendente, non pōt dici, q. fuerit facta pro conser-

conseruatione agnationis, cū posteritas mulieris transeat in alienam familiam, atq; eius filij sequantur agnationem patris, & non matris, quia t̄ a matre, seu femina agnatio non nominat, nec prouenit, cum mulier familiam caput, & finis sit l. pronuntiatio §. si ff. de uerb. signi. l. familia §. foeminarum, & l. foemina ff. eo. ti. l. assumptio §. filio ff. ad muni. ci pal. sed censetur potius fieri dispositio gratia sexus masculini, & pp uotū parentū, quod ita in matre, si cut in patre considerat l. nam & si parentibus ff. de inoff. testa. l. scripto in ff. unde liberi, qm̄ sicut pater, ita & mater desiderat filios, & descendentes sibi succedere, ut ipsorum parentum memoria in personis filiorum, filiarumq; & descendentium cōseruetur l. liberorum cū ibi nō ff. de uerb. signi. & ideo cum in hoc casu esset rō cōseruandae agnationis, non pōt. nec debet fieri aliqua restrictio ad effectū, ut magis intelligatur dispositio de descendētibz t̄mper masculinū, q̄ per foeminā. t̄ Et hoc modo limitatur id, qd̄ dicunt doctores in l. i. c. de adult. q̄ dispositio, seu statutum pferens masculos foeminis dicatur factum gratia cōseruandae agnationē, ut h̄r pulchrē p Ioan. And. in rubr. de successio. ab intesta. vers. est sciendum, & p Bal. in l. maximum vitium c. de libe. prateri. q̄ illud procedit, qm̄ ageretur simpliciter de hereditate, seu successione paterna, & virilis sexus, secus si ageretur de successione materna, & foeminei sexus, uel ēt foeminei, & uirilī simul, puta ascendētū tām ex latere matris, q̄ patris, qm̄ tunc non diceretur factum gratia cōseruandae agnationē, sed potius fauore nudae masculinitatis, q̄ per bona cōseruaf, & augetur l. i. ff. de uere. lib. p. §. quod si seruus: t̄ in d. fm̄ Bar. in d. liberorum, & q̄ plures alios, quos refert l. asin l. 2. §. prator. ff. de in ius uocan. §. not. & in conf. 163. incip. in quaestione in 2. uol. & in l. titia cū restō. §. Lucius il. 2. p̄ illum tex. ff. de lega. 2. uera ratio praeferendi masculos foeminis esse v̄r, quia masculi maiora onera tām publica, q̄ priuata substinent, q̄ faciant foeminā, ut per Aret. in conf. 37. circa si. qui inquit, q̄ rō cōseruationis agnationis, q̄ scribentes considerant, non d̄r motiua, & finalis disponentium, sed potius opinatiua, & imaginatiua, qm̄ cōseruatio agnationis uerē non est disponentis motus, siquidē facile fuisset sibi hāc rōnem allegare argō. c. ad audiētiā cum glo. de decimis, sed potius sumus nos, q̄ ita opinari uolumus, unde possumus dicere in simili illud, qd̄ dicit Bal. in l. precib. C. de impu. & alijs sublti. q̄ qm̄q; pernitiosē erramus pp nimia subtilitatē in eliciendo mentem disponentis, facit tex. in l. si seruum. §. sequitur ff. de uerb. oblig. & animaduertendum est, q̄ doctores considerantes rōnem cōseruandae agnationis, se restringunt ad cōseruationem agnationis illius, de cuius successione principaliter, disponitur non autē eius, in quē fit dispositio, seu illius, qui ad successione primitus, uel secūdario vocat, ut uideri pōt in d. l. 2. C. de in ius uocā. in d. l. i. C. de adul. in d. l. maximum vitium, & in l. quis C. de fideic. cum alijs: igit in casu, de quo agitur, dici non pōt. ut ex aduerso allegat, q̄ Vice comes pferendus sit Baroni de Lacuna, quia sic melius cōseruaretur agnatio primi filij unigeniti dictorū Bernardi, & D. Alduncia, hoc. n. uerum non v̄r, cum scribentes passim non habeant respectum ad cōseruationē agnationis illius, q̄ primo honoratus fuit, sed eius, de cuius primaria successione agitur, qd̄ cōtingit in casu, ut dictū est, in quo masculi sunt vocati, & foeminae exclusae a successione solius ascendētis masculi, non autē solius foeminae, aut viri, & foeminae simul, quia cū utriusq; una, & eadē sit de-

terminatio, illa debet pariformiter intelligi, & determinari uulgata l. nā hoc iure ff. de uulg. & pup. cū uulgaribz. ut p Paulū in dictis consilijs, & Deci. in d. cōsi. 303. & h̄r p Fulgō. in conf. 34. incipien. item, qd̄ hereditas, cui consilio q̄ plurimi eximij doctores illius tps, & p̄cipuē Io. de Imola, & quidā Franciscus de Capitibz se subscripserūt, & idē sequit l. asin l. 2. §. pror ait ff. de in ius uocan. §. notab. t̄ Accedat id, q̄ uoluit Bal. in l. quoties C. de ius. & legi. heredi. q̄ quis liberorū, seu descendētū masculinorum appellatione nō ueniat liberrī, seu descendētes masculī per foeminā, q̄ a nō sunt agnati fm̄ Specula. in tit. de locato. §. nunc uerō aliqua vers. 147. Bald. Ange. & Alex. in l. sed & hae §. liberos. ff. de in ius uocan. l. asin l. i. idem ff. de iurid. omni. iud. in l. limitatione, t̄ ipsi loquuntur qm̄ agerēt de successione, uel hereditate masculi, in qua cōsiderari pōt rō cōseruandae agnationis, secus si de successione, seu de hereditate foeminae agerēt, quia tunc liberi masculī ēt descendētes per foeminā uenirent, cū nō sit habenda rō cōseruationis agnationis, ut s̄, & est de mente l. asin conf. 126 lib. 1. c. si. & Baldi in d. l. quoties, quē referunt, & sequuntur Aret. & Socin d. l. Gallus, §. nunc de lege ante si. qui ad huius cōseruationem allegat dictū cōsiliū 341. Petri de Anch. t̄ vbi licet regnum ob sui p̄minentiā soleat ad primogenitū masculū, & ad alios suos primogenitos masculos descendentes transire, ut per Innocē. & Ioan. And. Goff. Abb. Card. & alios in c. licet extra de uoto, t̄ qm̄ qd̄ regnū habuisset originē a foemina, tūc pōt ad descendētes ēt per foeminā transire, q̄, ut dixi supra. rerū origo in oibz rebz est cōsideranda ad tradita per Petru de Ancha, in dicto suo cōsilio, cuius decisio optimē inseruit casui nostro, illudq; consiliū Petri, eiusq; decisionē sequuti sunt doct. cōiter post eū, ut attestatur Soc. in d. l. Gallus, §. nunc de lege, qui multos allegat p̄dicta tenētes & in l. eadē, & in cōsilijs, & ultra istos idē uoluit l. asin l. i. sed si hae §. liberos in primo notabili, q̄ ex hoc inferit, t̄ q̄ & in p̄dictis, ueluti in emphyteoti masculinum non concipiat foemininum, Archidia. c. si quis suadente 17. q. 4. adeo, q̄ emphyteosis concessa pro se, & filijs non censetur recepta, nisi p filijs masculis, & non p foeminis, ut p Ioan. de Imola in c. potuit de locato, t̄ hoc nō procedit, qm̄ emphyteosis habuisset originē a foemina, qm̄ tunc ad illā ēt foemina, & descendentes p foeminā admittent, ut p l. asin, q̄ oia inferunt, q̄ in casu occurrenti, ex quo bona de Castro habuerunt originē a D. Alduncia ex hereditate paterna, & ipsa fuit de p̄dictis, qui pactum illud, de quo in principio dictū est, iniuerunt, appellatione descendētum simpliciter non solū dicent comprehensī masculi, & per masculū descendentes, sed ēt foemina, & descendētes masculi per foeminā de maiori in maiore, ut in pacto continet, qualis est Baro de Lacuna. Nec in pacto huius puncti, & successione, q̄ ex pacto deferret, est habenda rō cōseruationis agnationis, cū dicta bona originē habuerint a foemina, & linea foemina, ut dictū est. t̄ Ex quibz confundit satis clare principale fundm̄ D. Petri pauli Parisij, qui in terminis p̄rium consuluit, ut h̄r in suo cōsi. 72. lib. 4. dū dixit, q̄ pactū initū inter ipsos coniuges factū fuit p cōseruationem agnationis, attento, q̄ primus filius masculus ante oia uocatus est, & successiue descendentes ab eo de maiori in maiore, t̄ ac ēt q̄ pacificentes maioriatū per illa uerba de maiori in maiore, q̄ significant primogeniturā, inter descendentes primi filij introducere noluerunt, ut ex uerbis Alex. in conf. 4. in 4. uol. colligitur, Abb. in conf. 85. l.

sunt foeminae, & descendentes per foeminā, ut in d. conf. Petri. Ita in his bonis, in quib. asseritur inductus maioricatus, succedere poterunt foeminae, & descendentes per foeminā, q̄a dicta bona, ac successio per pactū a foemina originem habuerunt. Neq; hoc debet impedire, q̄ maioricatus se habeat, ut feudū, in quo foeminae, & sui descendentes succedere non possunt, donec supersint masculi p̄ masculū descendentes, quia r̄ndetur primo, q̄ et si p̄hentes in pacto dixerint, q̄ descendentes de maiori in maiorem succedant, tñ ob hoc nō d̄r inductus maioricatus, p̄ ut habet connexā dignitatem, q̄a uerba hoc nō inferunt, sed solum, q̄ maior natus, hoc est primogenitus p̄feratur, ut colligitur ex uerbis

27 Alex. in conf. 4. in 1. & 2. col. 4. Præterea dico, q̄ maioricatus, in quantum est dignitas, induci, & ordinari non potuit a priuatis, & maxime a foemina mediante eorū pacto, sed a solo principē, a quo de fiunt, & deriuare dicunt oēs dignitates, ad tradita p̄ Bald. in l. rescripta. C. de precib. imperat. offeren. clarius per Bart. in l. 1. col. 12. C. de dignita. lib. 12. & ibi per totum, & h̄r in c. 1. de feu. Marchia. ¶ Rursus, t̄ licet maioricatus sit ad instar feudi, nō tñ est feudū, quia non omne simile est idem. l. q̄d n̄r uua. ff. de positi. nā et regnum est ad instar feudi, ut per Petrum de Ancha. in d. conf. 341. & Oldr. in d. conf. 224. & tñ non est feudum, quia in illo foeminae succedere possunt, q̄n habuit originē a foemina, ut per Petrum de Ancha. in d. conf. 341. cum alijs allegatis per Soc. in d. §. nunc de lege, & iā dixi. ¶ Similiter videmus emphyteosim ecclesiā, q̄ d̄r esse ad instar feudi, ut tradunt scribentes in l. 1. C. de iure emphyteo. & h̄r per Imol. & Alex. in l. q̄d d̄r. ff. de uerb. oblig. & tñ non p̄cedit argū de uno ad aliud, nisi in ijs, in quib. appareret expressē esse idem ius, ut uoluit Bart. in l. ut iusiurādi. §. si liberi. ff. de oper. liberto. Bart. & Alex. in l. si mihi & titio. ff. de uerb. oblig. et colligitur ex ijs, q̄ h̄r in l. si finita. §. si de uetigalib. ff. de damno infecto. Præterea t̄ quis feudū, & emphyteosis æquiparentur, ut supra tñ quo ad succedendum differunt, quia feuda sui natura ad foeminas non transeunt, ut supra, sed res quidē emphyteoticae ad foeminas quoq; sunt transitoria, ut in §. emphyteosim in authen. de non alienan. aut permut. reb. ¶ Nec placet illud, q̄ Parisius ēr in d. conf. supponit, q̄ cōiuges p̄hentes, & pacificentes, ut supra, uoluerint solum descendentes masculos maiores natu ad dicta bona posse admitti, & foeminas excludere, uocando primo primum filiū masculum, cum ex p̄cedentib. sequentia declarentur l. si seruus plurium in fi. & l. qui filiab. ff. de leg. 1. &

31 l. nummis cum ibi not. ff. de leg. 3. t̄ qm̄ non uideo, q̄ ex uerbis p̄hentium hoc expressē inferatur, imò totum p̄rium, ex quo ipsi uocarunt descendentes simpliciter de maiori in maiorem, quorum appellatione propriē, & fm̄ quod ex charta colligi pōt, ueniunt omnes descendentes per masculum, & p̄ foeminā, ut fatentur cōiter omnes scribentes, ideo hæc significatio est amplectenda, non aut illa, quæ colligitur tacitē, & arguendo ex p̄cedētib. q̄a hæc intelligentia non apparet esse fm̄ chartam, nec ad literā, & ideo reiicienda est, cum in loco q̄stionis uerba dispositionum sint intelligenda fm̄ chartā, & fm̄ quod ex uerborum proprietate inferitur, q̄a charta standum est, ut supra diximus. Non fuit ergo mens p̄hērium excludere foeminas, sed bene in tentionis ipsorum fuit tenere bona sua unita. et in diuisa, paciscendo, q̄ primus filius, et descendentes ab eo de maiori in maiorem, et sic primogeniti in suis bonis quocunq; habitis, et q̄stis, seu q̄rendis succederent,

si, & de
pup. cū
eci. in d.
item, q̄
doctores
Francif.
uif lātin
¶ Accē
s, & legi
in malcu
descēden
fm̄ Spe
verf. 147.
s. ff. de in
udin 1.
succēde
erari p̄t
cessione,
nc libri
tū, cū nō
s, & est
di in d. l.
& Socin
ius cōfir
de Ancha.
at ad pri
ogenitos
in occidē
et extra
foemina,
nfire, q̄a
cōsideran
o suo cō
nostro, i
quiti sunt
d. l. Gallus.
tenētes &
uoluit lai
q̄ ex hoc
reofi ma
rchid in c.
olis. con
a, nisi p̄
n. de Imo
dit, q̄n
m̄ tunc ad
admitte
occurra
iginē ad
uit de p̄h
pio dicit
in simpli
culi, & p̄
descēde
maiorē, ut
una. Nec
pacto de
tionis, cū
& lineatē
fatis cla
qui in tee
2. lib. 4. dū
facti sunt
primus fi
cessus de
ac ēr ga
maiori in
er descē
ut ex uer
b. in conf.
85.

succederent, siue per masculū, siue per foeminā descendere, ut innuunt uerba illa descendentes ab eo, ut latius demonstratum fuit. ¶ Et quis dici possit, pro ut ex aduerso dicitur, quod qualitas masculinitatis expressa in primo filio uocato debet dici repetita in sequentibus, ut intelligatur de descendentes masculis per ea, quae uoluit Bar. in l. in repetendis. ff. de lega. 3. & in l. sciē. §. caio. ff. de fundo instruc. cū aliis, quod infra dicentur, tū (esto, quod uerum sit absque ueritatis iudicio) non est dicendum, quod ultra istam qualitatem masculinitatis expressam, alia qualitas, quod uerbis non fuit expressa, dicat repetita in descendentes, ut est illa, & per masculum, quoniam sequeretur, quod ultra qualitatem masculinitatis in pacto expressam diceretur reperi illa alia qualitas, quod non reperit expressa, uel 3. & per masculū, quod non fuit expressa, quis posset dici subintellecta, quia sic resultaret qualitas diuersa duplex repetitio, & per duo resultarent specialia contra textum cum ibi non in l. si. C. de dot. pmissi.

32 & infra dicat. Itē si huiusmodi duplex repetitio fieret cū magna uolentia personarum loci, quibus cautum fuit non esse aliquid tacite subintelligendum, neque dispositionem esse ampliandam, ultra quod uerba sonent, cum semper charta standum sit, & iudices aliter iudicare non ualeant, nisi secundum chartā. hec autem duplex repetitio fieret cum magna uolentia, & ampliatione uerborum pacti, igitur non est admittenda, nec a iudice toleranda, quia cessat primae qualitatis, & clausulae repetitio in sequentibus, quoniam resultaret iuris contrarietas, glo. approbata in l. talis scriptura in fin. ff. de lega. 1. & infra dicitur: Si autem admittamus qualitatem illā simplicem masculinitatis esse repetendam (de quo est satis dubito, ut infra dicet) per hoc nullum iudicium Baroni de Lacuna inferri dicitur, cum in eo inest qualitas ista, quia est de descendentes, itē est masculus, nec non maior natus quo ad suos parentes, ideo talis esse uult, qui attentis uerbis, ac et qualitate repetita, admitti potest, quicquid Parisius imaginetur. ¶ Quarto principaliter ad fauorem dicti Baronis allego id, quod uoluit Paul. Castr. in l. i. C. de condit. insertis in duobus locis: Primo enim

33 in secundo notabili inquit, quod ubique; de liberis masculis donaliter mentio facta est, comprehenduntur et illi masculi, qui descendunt per foeminam per illum textum. & arg. c. 1. de eo, qui sibi, & heredi, nisi esse in ijs, quod sui natura originali ad foeminā, & per foeminam descendentes transire non possunt, ueluti sunt feuda, & res emphyteuticæ ecclesiæ, ut uoluit Spec. in tit. de loca. §. nunc uero aliqua in uers. 146. & hoc contingit, quoniam uerba huiusmodi sunt posita in adōne, quod uerē, & propriē sunt intelligenda. l. maxuius, l. q. heredi ff. de condi. & dem. Bar. in l. gallus. §. & quid si tū ff. de libe. & posthu. ergo a fortiori, quoniam uerba essent expressa dispositiue, possent uerificari in liberis, & descendentes masculis per foeminam, ut contingit in casu nostro, in quo agitur de rebus, & bonis, in quibus foeminæ, & descendentes ab ea sui natura, & originaliter succedere possunt, ut dictum fuit.

34 Secundo si Paulus in d. l. i. quirit, an nepos, uel neptis ex filia, sicut appellatione liberorum continetur, ita et dicatur esse de generatione, ut si fiat concessio feudi, uel emphyteosis alicui recipienti pro se, & suis descendentes masculis usque in tertiā generationem, qui postea decesserit cū nepote ex filia, an ille dicat de comprehensis, & de generatione; & quis aliqui dixerint, quod non illa ratione, quod alle. gl. in d. l. i. quia nepotes ex filia sequuntur familiā, & genus paternū, & non matris l. liberos ff. de senato. & arg. l. 2. in fin. ff. de iure immunita. ubi immunitas concessa alicui, & suis posteris non transit ad descendentes, seu nepotes ex fi-

lia, & argo c. ubique; de poenis in 6. Tā prius uerius esse Paulus affirmat, & secundum hanc sententiam ipse in facto consultus respondit per ea, quod in terminis uoluit Specula. in d. §. nunc uero aliqua uers. 155. seu 158. ¶ Nec obstant iura in prius allegata, quod non loquuntur in honoribus, & dignitatibus, seu in immunitatibus, sic concessis, quoniam cum per honorem, & in priuilegium concessio facta fuerit sub istis uerbis, non extenditur ad nepotes, & descendentes per foeminā ratione, de qua in d. l. 2. sed uerba restringunt ad illos, qui sunt de agnatione, & familia impetrantis, sic ad descendentes per masculos, sicut idem contingit, quoniam agitur de poenis a lege, seu canone impositis de c. ubique; In concessione uero emphyteosis ecclesiastica, in qua patenter masculi, & foeminæ de iure eorum succedunt, ut in §. emphyteosis in anth. de non alienan. aut pmutan. certe nepos, seu neptis ex filia diceretur comprehendere, cum dicatur esse de generatione aut maioris, quia auus maternus dicitur suscipere nepotem ex filia, ut in d. l. i. quod susceptio nihil aliud est, quod quam generationis formaliter, & signatē uoluit Paul. Castr. in d. l. i. quod optime facit ad fauorem Baronis de Lacuna: si Quinimodō subdit ibi Paulus post. Bal. quod nepos, seu descendens per foeminā quoad auum, seu alium dentur de descendentes, ex suo corpore per textum in d. l. i. quod auus dicitur nepotem suscipere.

36 ¶ Quinto accedat per decisio Rapha. Fulgo. in cons. 86. ex facto proponitur & c. ubi testator instituit fratrem, & clausulae repetitio in sequentibus, quoniam resultaret tibi substituit Sempronius, euenit, quod frater mortuus fuit, superstitē quodam suo descendente masculino foeminā, ipse Fulgo. consiluit, substitutum non potuit se admitti, & sic appellatione descendentiū masculorum continentur descendentes masculi ex foeminā et in casu, quo testator sororem suā ab hereditate exclusisset: si optime et facit id, quod uoluit Guido Pap. in decis. 612. ubi Titius substitutus, si filius, uel filia decesserit sine liberis masculis, excludit, si superstitēs fuerit aliquis masculus, qui sit de liberis ex filia, quoniam cum de substitutione facta filio, & filiae agatur, debet intelligi non solum de liberis masculis ex filio, sed et ex filia, at in casu nostro per pactum erat prouisum non solum de successione Bernardi, sed et D. Alduncie, ergo appellatione descendentiū et cum illa qualitate masculorum debent dici comprehensī non solum descendentes masculi per masculum, sed et per foeminam: Quoniam uero dictum esset, quod solus filius deberet succedere in bonis paternis, & maternis, & post ipsum descendentes masculi per lineam masculinam, tunc descendentes per foeminā admitti non possent, secus si de descendentes simpliciter facta esset mentio, quia si de successione paterna, & materna ageretur, diceretur imitari descendentes quoque per foeminā, qui sunt proprii descendentes. ¶ Præsupponit et, quod de foro loci, ubi agitur, indefinita locutio aequiparatur orationi uniuersali, tunc sic, si in casu nostro coniuges patrescentes dixissent, si primus filius masculus, & quicunque descendentes ex eo succederent, absque dubio dicerent comprehendens et descendentes per lineam foeminā, ut per l. in cons. 17. lib. 3. ergo idē dicendum est in casu, quoniam de descendentes, ex eo simpliciter, & indefinitē mentio facta esset: faciūt in simili ea, quod de istis uerbis geminatis quibuscunque; & similibus, dicunt Bal. in l. cū uir uers. extra. §. ro col. ult. C. de fideic. Alex. in l. si patroni ff. ad Treb. in prin. pe. col. Decius in cons. 395. Bal. in l. i. in 34. q. ff. de rerū diuis. & Soc. in cons. 19. col. 2. & in cons. 95. ¶ Sexto principaliter per illa uerba pacti, quod primus filius masculus, & descendentes ab eo de maiori in maiorem in bonis

in l. cum pater. §. libertis, & in l. qui solidū. §. prædiū. ff. de leg. 2. vbi casus, & ideo ex quo Baronem instituit heredem, is tanq̃ hæres ex testō præferri debet Vicecomiti, qui ab intestato succederet, qm̃ q̃dū locus est testamentaria successione, cessare debet successio ab intestato. l. q̃dū cum alijs. ff. de acquir. hæredit. ¶ Rursus considerandū est, q̃ licet quo ad bona, quæ perueniunt de hereditate Bernardi, ipse Vicecomes forte esset Baroni præferendus (q̃d pro nunc admitto) tū quo ad bona, q̃ de hæreditate Alduncie, & à patre suo perueniunt, secus erit dicendum, q̃ Baro præferendus sit, t̃ sicut in filiis d̃t in l. de emancipatis in fi. C. de legi. hæredi. glo. & doc. in auth. itaq; C. cōia de successio. ubi cō sanguinei quoad bona paterna præferuntur uterinis simpliciter, sed quo ad bona materna præferuntur uterini. Præterea quis t̃ in sc̃tibus masculinum nō concipiat foemininum Archid. in c. si quis suadete 17. q. 4. illa ratione, quia improprie, & ex interpretatione foemininū cōprehendit, Bar. in l. 1. ff. de verb. signifi. & in l. si quis ita in prin. cū gl. de lega. 1. hinc emphyteosis recepta pro se, & filijs non transit ad foeminas, Ioannes de Imola in c. potuit de locato. 49. t̃ t̃ si emphyteosis habuit originem à foemina, q̃a ab ea recepta fuerit pro se, & filijs, tunc filiorū appellatio impropriatur, & comprehenduntur et foemina; & in dicta emphyteosi succedere poterunt, ut refert Ias. in d. l. sed si hæc §. liberos. ff. de in ius uocan. in 1. notabili, qui plura allegat. Si igit̃ t̃ quo ad successionem bonorum foemina; seu ascendentes per foeminam ampliatur uerba t̃ propriam significationem, ergo à fortiori q̃n agitur de bonis, q̃ originē à foemina habuerunt, foemina; & descendentes per foeminam erunt admittendi ex propria uerborum significatione, argo l. nō aliter. ff. de lega. 3. magis. n. standum est propria uerborū significationi absq; derogatione iuris cōis, & pro eius conseruatione, q̃ q̃ uerba improprie cū derogatione iuris cōis, qm̃ si à uerborum proprietate receditur, ut minus lædatur ius cōe c. cū dilectus, & ibi Abb. D. Anto. & alij extra de consuetu. ergo magis pro conseruatione iuris cōis attendenda erit propria uerborum significatio: & ideo si bona fuerint acquisita à foemina pro se, & descendentes suis cū illa qualitate masculis, uel sine, planē foemina; & descendentes ab eis ad bona illa poterūt admitti, atq; in eis succedere, cū appellatione descendentes uerē, & proprie et foemina; & ij, qui sunt de sexu femineo, contineantur, ueluti sape dictum fuit, & dixit Bal. in consi. 143. pro regula lib. 1. t̃ q̃ licet comitatus, seu feudum regale, & dignitates, attenta consuetudine generali, debeantur, atq; deferantur primogenito masculo, exclusis foeminis, ut uolunt canonistæ in d. c. licet de uoto, not. in c. q̃ periculosum 7. q. 1. Bal. in l. in multis ff. de legib. taliter, q̃ sint omnino exclusæ foemina; & descendentes per foeminā, ut per Moder. in l. si quis id, quod ff. de iurisd. om. iud. t̃ si comitatus originem habuisset à foemina, in illo et foemina primogenita; & illarum descendentes primogeniti succedere poterunt, argo c. 1. §. p̃terea quib. mo. feud. amitta. nam & ipse foemina; at que ab eis descendentes in primo geniture succedere possunt, qm̃ bona ortum habuerūt à successione foemine sexus, ut uoluit Bal. in l. in multis. ff. de statu hom. Curtius in tractatu de feudis col. 8. uers. 16. fallit, & faciunt, q̃ h̃r per Petrum de Ancha. in d. cōf. 34. 1. & p. Soc. & Aret. & alios in l. Gallus. §. nūc de lege, q̃ omnia sunt diligentissimē notanda ad fauorem Baronis de Lacuna, qui per foeminā descendit à coniugib. p̃hēntib. ac et à dono Philippo ultimi

mo sine liberis defuncto, ut ipse possit succedere in bonis de Castro, q̃ à foemina, hoc est à D. Alduncia originem habuerunt, ueluti optimē et colligit ex uerbis Bal. post Iacob. Butrig. in l. maximum vitii nu. 4. C. de liber. præter. Ioan. Andr. in additio. Spec. in rubrica de success. ab intestato ubi t̃ stante statuto, q̃ masculi excludant foeminas, tale statutū dicitur excludere et nepotē masculū natū ex foemina. Fallit t̃ istud, qm̃ extaret aliud statutū, quo cautū esset, q̃ uerba statutorum deberēt intelligi ad literā, seu ad chartā absq; aliqua subauditione, quia tunc nepos, & descendens masculus ex foemina non dicerentur exclusi, & faciunt nota. per Bar. in l. qui libris. §. hæc uerba ff. de uul. & pupill. sed in loco q̃tionis, & lris uerba sunt intelligenda ad chartā, & sic absq; aliqua subauditione extrinseca, ergo sub p̃cto faciente mētiōē de descendētib. simpliciter, dicitur comprehendit Baro de Lacuna, qui uerē, & proprie, ac fm̃ chartā d̃t de descendētib. primi filij ipsorū coniugū. infertur itaq; q̃ ex uerbis, & ex tenore dictæ conuentionis ipse Baro p̃t in dictis bonis de Castro succedere, tanq̃ cōprehensus sub tenore pacti, qui tenor ante omnia considerandus est, t̃ ut ex constitutionib. loci primo continetur, quib. cautum est, q̃ standū sit chartæ, & facit tex. in c. 1. in si. uerbis de duob. frat. r. capit. inuesti. l. an cimus uerū pacti tenor. C. de fideiusso. c. series de testib. l. ad probatorem, uerū, quē tenor adiuuat. C. de probat. Bal. in l. lex hoc iure. ff. de iust. & iure, & in p̃lud. feudo. & ubi manifestissimū est sensus testatoris, qui ex uerbis colligitur, ad alia p̃dicturas nō est recurrendū ille aut ille. §. cū in uerbis ff. de lega. 3. ¶ Præterea t̃ ex quo illa uerba ab eo descendentes de maiori in maiore simpliciter fuerūt prolata, potius sunt intelligēda p̃prie, & ut iuri cōi cōueniāt q̃ improprie, & ut dispositioni iuris cōis aduerent, argo d. c. dilectus & ibi Abb. de consuetud. Bar. in l. hæredes mei §. cum ita ff. ad Treb. & in l. iur. iurandi. §. si liberi. ff. de oper. liberto. sed si intelligamus illa uerba, ut solū sub ijs cōprehendatur descēdēs masculi, & per lineam masculinā ad exclusiōē foeminarū, & descendētū per lineā foeminā à successione bonorum matris, & aliarū foeminarū ascendētū, quippe impropriaretur significatio istorū uerborum ab eo descendētium, q̃ p̃prie cōtinent omnes descendentes in infinitū tam per masculū, q̃ per foeminā, ut latius dixi sup̃ra. Item sic intelligendo iuri cōi derogaretur, q̃d pariter admittit masculos, & foeminas, & agnatos & cognatos ad successiones. Itē hæc intelligenda odiū cōueniunt, quia per illā naturā accusari diceret, ut l. manū uirtum C. de liber. præter. l. lege duodecim C. de legi. hæredi. & in auth. cessante in fi. uer. & in auth. post fratres la 1. & la 2. c. tit. l. igitur, ut magis cōseruetur propria significatio istorū uerborū, & descendentes ab eo, & ut minus recedatur à dispositione iuris cōis, q̃ pariter uocat omnes coniunctos, non habita distinctione sexus, nec agnationis, nec cognationis, illa uerba ab eo descendētib. de illis, debent intelligi, qui sint utriusq; sexus, & descendentes non solum per lineā masculinā, sed et foeminā, q̃a sic conseruatur uerborū proprietates, ac et, dispositio iuris cōis, & remouet odiū excludēdi foeminas, & descendentes p̃ foeminā. Præterea t̃ illa uerba, & descendentes ab eo de maiori in maiore ṽr in ducere primogeniturā, & significare certū ordinē succedendi, ut successiue primogeniti p̃xiores semp, ceteris exclusis, p̃ferant l. cū ita. §. in fideicomisso l. peto. §. fratre ff. de lega. 2. l. fi. C. de uerbis significati. h̃r in l. Gallus. §. quidam rectē ff. de liber. & posthum.

cedere in
Alduncia
olligit ex
um viriū
tio. Spec.
e staturo,
ū dicitur
mina. Fal.
tū est,
litera, seu
tunc ne-
non dice-
l quilibet
co qñtio-
& sic
co sub pa-
mpliciter,
ui uere, &
p. p. m. i. fi-
bis, & ex
in dictis
sus sub
derandus
ntinetur,
facit tex.
uesti. I. an
eries de re
uar. C. de
re, & in p.
us testato
ras nō est
de lega. 3.
descendentes
colata. po-
cōcūtiat
aduerfent,
ad. Bar. in l.
ut inuolu-
intelliga-
atur de se-
de exclusio
fœminā
(fœminā
significatio
q. p. p. i. cō-
am per ma-
tem fœ in
ter admitt
pognatos ad
cōtinetur,
l. manum
im. C. de le
& in auth.
agis cōfē-
a, & de se-
fpoftione
nctos non
s, nec co-
le illis, de
descendat
fœminā,
ac ēt, dīpo
ēdī fœmi-
t illa uer-
ore vñ in
rtū ordīe
p. p. m. i. o-
in fidēci-
e verbo-
le liber. &
osthum.

scendentib. omnes in infinitum tam descendentes
masculi, q. fœminæ contineri dicuntur, & tãto ma-
gis, si de masculis descendētib. mentio facta esset,
cū nepos, seu descendens per fœminā dicatur pro-
priè descendens, item & masculus, ergo cōprehē-
sus dicitur, vt uoluit Paul. de Castr. in l. i. C. de con-
dition. infert. per illū textum, & supra dictum fuit.
¶ Tertio rñdeo, q. & si Baro de Lacuna (absq. tñ ue-
ri praiudicio) ex ui uerborum ipsius pacti non pos-
set admitti, tñ tanq. hæres institutus à Don Philip-
po ultimo loco defuncto sine liberis erit admittē-
dus, qm. ut dictū fuit, Don Philippus de dictis bo-
nis libere disponere potuit, tanq. ultimo defunctus
sine liberis, per cuius obitum in eius persona finitū
fuit ius primogenituræ, & omnis virtus pacti predi-
cti extincta, argō text. in l. cum pater. §. libertis, & in
d. l. qui solidū. §. prædiū ff. de legat. 2. non obfāre, q.
superstes fuerit Vicecomes a Petro secundogeni-
to natus, qui à dictis bonis semper, & ppetuo fuit
exclusus, ut s. ¶ Præterea & quarto, si sequamur id,
qd. à multis uidi, & audiui teneri, q. ad emphyteo-
sim ecclesiæ, sicut ad feudū descendētes, seu nepo-
tes per fœminā non admittantur, ut per Imolā in
c. potuit quasi circa finē extra de locat. cōstabit, dif-
ferentiam esse inter illud, qd. specula. & Bald. dicūt,
& inter casum nrm. qm. nos loquimur de bonis allo-
dialib. q. perueniunt ad D. Alduncia ex successio-
ne paterna, & nō de bonis feudilib. seu emphytheo-
ticis, ergo talia sunt, in quib. fœminæ, & nō descen-
dentes per fœminā succedere possunt, cum illæ ra-
tiones, quæ nepotem ex filia excludunt, de quib. p.
Specula. l. & Bal. in locis allegatis, cessent in Barone
descendēte per fœminā. ¶ Postremo rñdeo, q. di-
ctum Specul. & Baldi procedit in dispositione, q.
diceretur facta causa conseruandi familias, & agna-
tiones, ut qñ ageretur de bonis, & successione ma-
sculorum, per quos agnationes conseruantur l. pro-
nunciatio in princip. & in §. cōi. l. familiæ. ff. de uer-
bor. signif. l. i. §. quod si seruus. ff. de uetre inspicien.
61 ¶ cum per diuitias familiarum honestas cōseruet,
& pp. inopiam pereat. §. scimus in auth. de testib. l.
3. in prin. ff. de testib. l. i. ff. de custod. reorum, & in
princip. in auth. de defensor. ciuitat. l. si creditores.
ff. de priu. credito. & egestate sordentib. uita est sup-
pliciu, & mors solatiū l. quisquis. C. ad l. iulii maie-
stat. p. 10. And. in addit. speculi in rubrica de succē-
ab intestat. in additio. magna in uers. est sciendū cū
sequētib. Sed ubi ageretur de bonis, & successione
fœminarū, seu effemus in his bonis, q. a fœmina ori-
ginē habuerunt, tūc illud dictū specula. & Baldi nō
procederet, qm. appellatione nepotis masculi, seu
appellatione liberorū masculorū continetur et ne-
pos masculus, & descendens à filia, seu per lineā fœ-
mineā, ueluti supra latius diximus, & colligitur ex
ijs, q. uolunt las. in d. l. sed si hac §. liberos, & Soc. in
d. l. Gallus §. nunc de lege qualitas. n. masculinitatis
tunc dī expressā fauore masculorū pp. maiora one
62 ra, quæ substinēt. ¶ Eodem modo intelligo id, qd.
dixit Bal. in d. l. maximum uitiū. C. de liberis præte-
ritis nu. 10. & sequit. Mattheus de Matassa. in nota-
bili. l. 28. nota vnum dictū, & Francisc. de crema in
dicto notabili. 20. q. si fœmina sit exclusā à statuto
pp. masculos, dicatur et exclusus nepos masculus
descendens à filia, qñ ageret de successione patris,
& ascendentium per lineam masculinam, secus si
ageretur de bonis, & successione matris, & ascen-
dentium per lineam fœmininā, quia tunc cessaret
fauid agnationis, & familiæ conseruandæ per se-
pius dicta, quæ non repeto. ¶ Similiter non aduerfa
63 tur aliud, q. immunitas data descendētib. ma-
sculis

sculis intelligatur data descendentes, per lineā masculinā, & nō ijs, qui per foeminā descendunt, qm̄ illa qualitas masculinitatis refertur ad masculos p masculum, & non per foeminā descendentes, glo. in l. si ita scriptum in prin. ff. de lega. 2. argu. tex. in l. i. in ff. de iure immunita. Quia rñdetur, prout facit gl. in d. l. si ita scriptum, q̄ illud contingit, ne infringat publica vtilitas, s̄ q̄ fieret, si immunitas ēt extendetur ad omnes descendentes masculos tam per lineam masculinā, q̄ foeminā, ut ibi, regulariter ergo in alijs dispositio facta p descendentes masculis omnes in infinitum cōprehēderet, & sic ēt in casu occurrenti, veluti est de mente illius gl. ac ēt glo. in d. l. i. in ff. de iure immunitatis. ¶ Obstat ēt Baroni vñ decisio Ioan. Andr. in additio. ad Speculum sub rubrica, de testa. in ult. q. tibi appellatione haredum masculorum in substitutione fidei cōmissa rīa comprehenduntur agnati masculi, & non masculi per foeminā rōne cōseruationis agnationis, ac ēt quia si mater, seu foemina, quā ēt agnata, excludit, ergo magis illi, qui ab ea descendunt, qm̄ appellatione masculorum nepos ex filia non continentur. Sed rñderi breuiter pōt, primo, q̄ aliud ēt dicere haredes masculos, aliud descendentes masculos, qm̄ primo casu filij, & descendentes ab eo masculi comprehenduntur, ut in c. 1. §. sed diuersum de alie. feudi. c. j. §. profecto de lege coradi: secus est in alio casu, ut ex p̄dictis apparere pōt: Secundo t̄ illa theoria Ioan. Andr. in additio. Speculi vendicat sibi locum in dispositione facta ab agnato masculo, de cuius bonis, & successione agebatur, quo casu p̄sumitur facta gratia cōseruandae agnationem, ex quo facta fuit a masculo agnato, secus si ēset facta a foemina, de cuius bonis, & hereditate ageretur, q̄ tunc appellatione haredū masculorum cōprehēderetur masculi, qui etiam per foeminā descenderēt, ne sexum suum odio habuisse censeretur, & magis dilexisse masculos descendentes per masculum, q̄ p foeminā per ea, q̄ aliās superius dicta sunt, vt voluit ferē in terminis nostris Paul. Cast. in cōf. 161. in p̄sentis cā col. 2. & optimē p las. in cōf. 11 §. statutu nouū ciuitatis Brixię 4. uol. col. 7. ver. 3. principia liter, quia in successione bonorū, q̄ originē trahit a foemina, non considerat rō cōseruande agnationis, sed alia, puta pp onera maiora, q̄ masculi substinent argō d. l. rīa cum testō. §. Lucius ff. de lega. 2.

¶ Non aduersat Baroni, t̄ q̄ qualitas masculinitatis expressa in primo filio vocato ex pacto dictorū coniugum debeat dici repetita in sequentib. descendentib. qm̄ qm̄ qualitas est adiecta uni personā, censetur repetita in sequenti p̄sona nominata, & vocata mediante copula, & si qualitas expressa pōt uniformiter utriq; conuenire, vt voluit Bar. in l. seia. §. caio. ff. de fundo instruc. in ult. col. uers. primo casu, cū quō alij pertrāseunt, sed filius primus masculus, & descendentes ab eo mediante copula sunt vocati, & illa qualitas masculinitatis pōt vtriq; uniformiter conuenire, cū descendentes masculi p̄prie sic dici pōssint, ergo illa debet dici repetita in sequentibus descendētib. & hac theoria Bar. vñ ēssē cōiter recepta, ut p Aret. in cōf. 1. Huic. n. motiuo mul tificari pōt rñderi, Primo q̄ licet qualitas masculinitatis expressa in persona primi filij possit dici repetita in descendētib. simpliciter vocatis, tñ ex hoc non sequitur, q̄ Baro de Lacuna, qui est de descendentib. per foeminā, dicatur exclusus, primo q̄a ipse ēt de descendētib. masculis, & sumus in bonis, in quib. descendentes quoq; per foeminā succedere pōssunt, cū sint bona, quā originem, & initium habuerunt a D. Alduncia foemina, & ideo sequit,

quod nepotū, seu descendentiū masculorum appellatione Baro potuit contineri per infinita, quā parte illius supra considerata fuerunt vt per Soc. in d. l. Gallus §. nunc de lege, per Pau. de Cast. in d. cōf. 340. in fin. verb. Decius in cōf. 303. las. in cōf. 115. lib. 4. & in cōf. 55. lib. 3. Secundo rñdeo, q̄ licet qualitas expressa in una p̄sona aliās soleat repeti in alia persona in eadē oratione posita per copulam, & ut supra, tñ istud locum nō habet in plurib. casib. quorū aliq nobis in seruiūt ad fauore Baronis: primus n. casus est, in quo non fit repetitio eiūsdē qualitatis expressa inter diuersas personas, qm̄ si illa non fuisset expressa, tacite inerat ex sui natura, t̄ hoc modo loquitur tex. in l. si. §. seio ff. de lega. 2. ubi illa addō, si hares non erit, adiecta, persona legatarij, q̄ erat hares substitutus, non censetur postea repetita in persona alterius legatarij, rō est, q̄ illa addō, si hares non erit, tacite inerat. ēt si non fuisset expressa l. legatū §. i. ff. de leg. 1. t̄ vbi hares, cui fuit factū p̄ legatū, non capit legatū, nisi in casu, quo non esset hares, quia si hares esset, legatū non valeret, cū haredi a semetipso dari non possit, & ideo illa addō, si hares non erit, expressa sicut nihil operatur in persona legatarij, quia expressio eorū, q̄ tacite insunt, nihil operatur, ita non debet ēt operari in persona alterius legatarij, ut in illo censetur repetita: hinc addō adiecta p̄sona legatarij primi, si personē suā cohereat, non censetur repetita in persona illius, in quem legatū fuit translatum l. legatū sub addōne ff. de cond. & dem. & hanc theoricā posuit Rayn. in d. l. si. §. seio, cū qua pertrāsit lo. de Imol. in l. i. titulus paulus ff. de cond. & demon. & Aret. in d. cōf. 1. & istam istam sequitur Alber. de Rosar. in d. l. si. §. seio, & ibi Rapha. Cuma. post Petrū, Soc. in l. si in d. §. si. ff. de addō. & dem. per illum tex. post Bar. & Imola: sed qualitas masculinitatis expressa in persona primi filij vocati tacite inerat, qm̄ t̄ filij appellatione de masculo intelligitur, & non de foemina, propriē loquendo, maximē in sc̄tib. vt p Bar. & Alex. in l. i. ff. de verbo. significat. Archid. in c. si quis suadete 17. q. 4. si. n. dico. filium, subintelligitur masculū, cum idē sit filius, qd filius masculus, Imola in c. p̄tuit de locato, Soc. in l. sed si hac. §. liberos. ff. de in ius vocan. las. in l. si quis id, qd ff. de iurisdic. om. iud. in 3. limitatione: Item ista qualitas masculinitatis coheret personē ipsius filij, est. n. qualitas coherens personā, ergo expressa in p̄sona primi filij nō debet dici repetita in personis descendentiū. ¶ Secundo rñdetur, q̄ licet aliās qualitas adiecta uni personā censetur repetita in sequenti persona. Bar. in d. l. seig. §. Caio, tñ fallit, qm̄ qualitas adiecta fuit uni personē prius uocata, & successiue per fideicommissum alia persona esset uocata, nā tunc illa qualitas nō diceretur repetita in sequenti persona vocata successiue per fideicommissum, vt per Ioan. de Anan. in cōf. 22. Bar. in cōf. 3. circa si. las. in l. qui filiab. in prin. ff. de lega. 1. Petrus de Anch. in cōf. 119. Alex. in cōf. 38. lib. 6. & rō vñ ēssē, quia cum prima persona primi filij fuerit substituta fuerint p fideicommissum inuitati, sumus in dispositione onerosa l. coheredi §. cum filie. ff. de vulg. & pup. & argl. unum ex familiā. §. si rē ff. de lega. 2. l. Lucius, §. tres haredes ff. ad Treb. & ibi Dynus, Alber. in l. si fuerit, vbi Paul. Castren. & Soc. in 5. nota. ff. de rebus dub. hinc in legationis, & fideicommissis id, qd minimum est, debetur l. minus ff. de leg. 3. lapud Iulianum §. seio. ff. de leg. 2. ergo in hac conuentione matrimoniali debet rē rī strīcta interpretatio, non autem extensio: sed t̄ repetitio sapit extensionē, Bart. & alij in l. in repetitio ff. de

leg. d. legatum sub conditione; Roma. in l. 1. de dam. infect. Dec. in l. in testamento ff. de leg. 1. d. legatum cessat repetitio qualitatatis in dispo-
nendi commissaria, & successiva, & tanto magis,
quod si successiva dispo. esset facta in 3. tibus. in qui-
busda. fit interpretatio l. quicquid alstringend.
de verb. obl. & per Bar. in l. ita stipulatus §. grifogo
de ver. obl. c. cum dilecti extra de dona. Et iste v. ca-
pitul. quia post primum filium masculinum suc-
cessit filius uocatus descendentes ex dicto filio,
qualitas masculinitatis expressa in filio non
debet dici repetita in ipsis descendentes. qm. ut in-
ter. in d. consi. si pacificentes uoluisse intel-
ligi de descendentes masculis, facile ipsis fuisset
expressum, sicuti expresserunt in primo filio,
expressio huius qualitatatis non fuit necessaria,
quia tacite subintelligebatur. ¶ Tertio, qm. agitur
de qualitate in dispo. odiosa expressa in una
persona non debet repeti in sequentibus personis, nec
de persona in personam, quia odia sunt
regenda, non aut amplianda c. odia de reg. iuris
cum quide. ff. de libe. & posth. & istud expres-
se mente Bar. in l. prator §. erit; ff. ui bon. ra-
tione in l. talis scriptura in fin. ff. de leg. 1. l. uxori §.
de leg. 3. et si prima, & secunda persona esset
notata eodem uerbo, & in eadem oratione,
inquit. in consi. 86. in prin. col. 4. lib. 2. Dec. in
consi. 86. et dispo. per quam primogenitus, seu
primogenitus succedere debet, alijs exclusis, est odio-
sa, & in eadem naturalis l. lege duodecim tabula-
rum de leg. hered. Bal. in l. oes populi col. 9. uerfi.
in l. talis scriptura in fin. ff. de iust. & iur. l. maximum uerfi.
in l. talis scriptura in fin. ff. de leg. 1. l. uxori §.
de leg. 3. & expressit uoluit Arc. in consi. 164. di-
st. 2. & matur. col. 3. uerfi. confirmatur ista con-
suetudo statutum, seu dispo. loquens de primoge-
nito, & non debet extendi de persona in personam, et que ex larga significatione
comprehendi possit, ut statim repetam, ergo qua-
litas masculinitatis hic expressa in persona primo-
geniti in dispo. quae est et stricti iuris sui natura,
non est strictus, seu pactum, per q. induceret, q. ma-
sculinus, seu primogenitus solus debeat succedere.
¶ Secundo, non debet extendi ad alias personas, vtz
descendentes simpliciter ad exclusionem illorū
ex propria uerborum significatione contineri
debet, ut dictum est, appellatio descendendum
in infinitum tam masculi, q. foeminae siue p. ma-
sculinam, siue p. foeminam descendant, comprehen-
dit, ergo si ista p. priam significatione in dispo. ne
rōne primogeniturae, & quae est stricti iuris,
non est facta in 3. tibus, non debet hac qualitas mascu-
linas expressa in primo filio extendi ad descen-
dentes simpliciter notatos. ¶ An aut. dispo. intro-
ducta primogenitura dicatur odiosa, & iuris de
toriora, necne, dubitandum non esse censo, Nā
odiosa, & exorbitans, doctores, quos sup. reru
nullum hoc tenent, quāuis dubitent de statuto ex
uoc. foeminarum pp. masculos, ut h. in l. 1. C. de
test. & in l. 2. C. de in ius uoc. ubi scrib. & in d. l. ma-
ximum uerfi. C. de lib. prater. cum alijs, qm. statu-
tum introductum principaliter fauore agnatio-
nis conseruanda, licet per illud foeminae excludan-
tur, & odiosum, & 3. naturalem rōnem introdu-
cit, d. l. lege duodecim cū alijs: Quod tā esset in-
telligendum, qm. statutum excluderet foeminas à suc-
cessionis patris pp. masculos, sed qm. esset exclusiui
maternam, & a successione materna, & aliarū fo-
eminarum, crederem tunc esse merā odiosum, cum
materna ab agnatis, seu ab agnatione non pro-
cedit, sed a matre, seu foeminis, in quib. rō conser-

uationis agnationis, & familiae non est considerabi-
lis, ut iam dictum est: At dispo. introducta primo-
genitura censetur esse merē odiosa, qm. per illam
non solum foeminae, sed et agnati masculi, hoc est
filij, & descendentes mares dicuntur pp. primoge-
nitum excludi. Item censetur derogatoria, & corre-
ctoria iuris cōis, fm. q. & masculi, & foeminae, &
agnati, & cognati pariter succedunt, quo fit, ut in
h. mōi dispositione ualde restringibili, & extraordi-
naria non sit locus repetitioni, neq. extensione, qm.
ut dictum fuit, repetitio censetur quādam extē-
sio, & larga interpretatio, q. quae cessare debet in odio-
sis, & correctorijs c. quae à iure cōi de reg. iuris in 6.
per Imol. in l. si uero §. de uero ff. sol. mar. cum alijs,
de quib. per scrib. in l. 2. C. de in ius uoc. ¶ Quarto
et his casibus, quib. alias repetitio fieri deberet, si tñ
ea facta, rō recti sermonis, & uera locutionis non
seruaretur, tunc, ne rectus sermo subuertatur, repe-
titio impeditur, & cessat, ut est tex. not. & ibi Bar. in
l. Plautius in si. uer. ff. de aur. & arg. leg. & ibi Alber.
Bar. et in l. haeres meus §. uxori ff. de leg. 3. Alber. in
l. talis scriptura ff. de leg. 1. Bal. in l. Imperator in l. le-
ctu. ff. de statu hominum; Bal. in l. 1. C. de libe. prater. Fe-
lyn. in c. cam in §. limit. extra de rescrip. l. as. in d. l. ta-
lis scriptura in fin. & in l. 1. C. de libe. prater. h. per Alb.
in l. si ff. de reb. dub. & v. tex. ibiq. Bart. in l. fina. ff. ad
Treb. Old. in consi. 152. Alex. in consi. 66. uol. 3. Dec.
in consi. 190. col. 3. & Corn. in consi. 161. lib. 4. Et li-
cet trium probari uideatur in d. l. scia. §. Caio ff. de
fundo instruct. tñ ibi fauor legati ampliadi hoc ope-
ratur, sed in materia restringibili, & odiosa non fit
repetitio, qm. resularet subuersio recti sermonis, ut
declarat Bar. in d. l. Plautius, In casu aut. nostro agif
de odio, & de iuris cōis correctione, ut supra, & si
repetitio fieret, dissonarent uerba à rectitudine ser-
monis, quia qualitas masculinitatis est expressa in
numero singulari, descendentes aut. in quib. repeti-
tio fieret noiati, & descripti fuerunt in numero plu-
rali, ergo repetitioni locus esse non debet, ut v. tex.
in d. l. si. ff. ad Treb. ut in simili inquit Oldr. in consi.
152. factum tale est, nam repugnante rōne recti ser-
monis, non fit relatio l. & qui data §. 1. ff. ex quibus
caus. maio. l. as. in d. l. talis scriptura col. pen. uerfi. 4. ff.
de lega. 1. ¶ Quinto in contractib. qualitas adiecta
uni persona non censetur repetita in alia, quae sim-
pliciter uocata, seu noiata fuisset, illa rōne, q. repe-
titio est extensio, ut supra, At in contractibus regu-
lariter cessat extensio, & ampliatio, ueluti iam dictū
fuit, ergo cum sumus in dispo. conuentionali in-
ter uiuos, & odiosa, & correctoria, repetitio quali-
tatis masculinitatis fieri non poterit, arg. si ita sti-
pulatus §. grifogonus, & ibi Bar. ff. de uerb. obl. hinc
in contractib. dies cōditioni adiecta, q. in facto ter-
tij consistit, non censetur repetita et in una, & eadē
oratione l. hoc iure ff. de uer. obl. facit tex. in l. si ne-
cessarias §. si annua ff. de pig. actio. & p. Alex. in cōf.
204. l. 2. Nos aut. sumus in dispo. conuentionali, in
qua stricta debet fieri interpretatio, p. p. q. est de
futura successione, q. de iure cōi censet prohibita,
nisi cōsuetudine loci, ueluti in Hispania, recepta ef-
set, ut latius tetigi §. circa prin. & eo maxime, quia
h. mōi cōuentio alio respectu cōtinet odium. onus,
& iuris correctione, ergo concludendū est illā ma-
sculinitatis qualitatē in sequentibus descendentes
non esse repetendā p. p. scripta d. l. uxori §. uxori ff.
de leg. 3. & ibi Bal. & Bar. Cy. Alb. & Ang. in d. l. prator
§. erit. glo. D. Ant. Io. de Imol. in cle. 1. de suppl.
negli. prael. Flor. in l. quemadmodū §. si. ff. ad lacquil.
gl. Bar. Aret. & las. in d. l. talis scriptura cum alijs su-
pra alleg. ubi in iis, quae à iure cōmuni deuiāt, repe-
titio

titio qualitatis non fit in sequentibus ¶ Sexto dicta
qualitas masculinitatis non potest dici repetita in de-
cendentibus, qui in pacto fuerunt successu ex pres-
si, quia non ex verbis, ut si nec et ex mente, seu inter-
pretatione potest dici repetita, stante dispo-
sitione, quod in loco quod sit servatur, quod verba statutorum,
statutum, aliarumque dispositionum intelligantur ad char-
ta, & non recipiant extensionem, & interpretationem
aliquam, & quod in charta iudicandū sit, & ut dictum
74 fuit, hac verba nihil aliud importat, quod quod verba
ad literam, & prout iacent, intelligantur absque supple-
tione, & subauditione aliqua, ut per Bar. in l. 1. ff. de
his, qui in testa. del. en. do. Anto. Fely. & alij in c. transla-
to ex. de p. l. i. c. xij. qui seminat §. ceterum de ver-
sign. in 6. Bal. in auth. si qua C. de sacrosan. eccle. in fi.
& optimè per Bal. in l. 3. C. de liber. p. ter. & ibi Bal. An-
gel. Alex. & Iaf. & Iaf. in cons. 205. in 2. vol. ubi in vi-
get huiusmodi statutū, quod statui debeat charta, seu quod ver-
ba sint intelligenda ad literam, non est assumendus
alius intellectus est, qui ex mente, & ex similitudine
rationis sumi possit, sed solum sensus literalis, quibus rigo-
rosus, & durus videtur, arg. l. prope xit ff. qui, & a q-
bus. ¶ Præterea qualitas, quod stat demonstratiue (qua-
lis est illa, filius masculus, quoniam fuit apposta ad demō-
strandum, quod phentes intelligebant de masculino, & non
de femina, cum alias filij appellatione simpliciter
quod; et femina contineat, ut per Bar. in l. 1. ff. de ver-
sign. h. in l. si ita scriptū in prin. ff. de lega. 1.) nunquā re-
petenda est in alia persona in eadē oratione posita
l. si §. Titia, & ibi Bar. ff. de libera. lega. Dyn. Bar. & alij
in l. mulieri, & Titio ff. de cond. & dem. & ibi Albe-
ri. & Paul. de Cast. in d. l. si §. scio ff. de leg. 2. & ibi in-
quit Imo. quod isto casu, quod stat demonstratiue, neque
ex verbis, neque ex mente fit repetitio. ¶ Præterea quoniam
sunt duæ orationes successu iunctæ per copulā
& qualitas expressa in prima non censetur in sequenti
repetita, quoniam sine illa repetitione valeret sequens di-
positio, secus si redderet inutilis l. eum pater, & ibi
Bar. ff. de pact. dot. Bart. in l. licet col. 2. vers. quoniam, vtrū
ibi secundo modo ff. de lega. 1. Sed hæc verba in pa-
cto matrimoniali apposta, quod filius masculus primus,
& descendentes ex eo de maiori in maiore succe-
dant, dñr duæ orationes, & non una, quoniam ab eodem
verbo regantur, & quoniam, quoniam sunt plures dispositiones,
75 quod non possunt simul, sed successu currere, unā in
defectu alterius, tunc dñr facere diuersa capitula, &
diuersas orationes, ac diuersos gradus, ut in istō, &
substō, secus si illæ dispo- nes circa idem possent si-
mul currere, nā tunc vnum capitulū, & non plura
facere dicerent, Bar. in l. 3. §. filius in vlt. col. vers. &
aduerse ff. de liber. & posth. Soc. in cons. 49. lib. 1. col.
2. & faciunt not. per Aret. in cons. Bal. in l. in actio-
nibus ff. de his, qui notan. inf. At in casu nostro pri-
mus filius, & ex eo descendentes non possunt simul
currere, sed successu, vtz primo filius primus,
& in defectu illius postea descendentes ex eo, Bar.
in l. Gallus §. quidā recte, & alij ibi ff. de liber. & pos-
th. ergo ista verba dicent non vnum, sed plura di-
uersa capitula continere, & ideo qualitas masculi-
nitatis adiecta in uno in sequentibus non dicitur repe-
tita, cū sine illa qualitate sequens capitulum valere
possit, ut in se pater. ¶ Addo et, quod qualitas apposta
post enumerationē oīum personarum intelligatur
relata ad omnes, & in oībus repetita, secus tñ est, si
qualitas posita sit inter personas, ut quia relata fue-
rit ad primā personā notatim, quoniam tunc non censetur
in sequenti repetita, Dyn. Bar. & Alber. in l. mulieri,
& Titio ff. de condit. & dem. Paul. Cast. in l. si §. scio
ff. de leg. 2. & ibi Io. de Imol. optimè declarat: sed in
casu nostro qualitas masculinitatis fuit expressa in

ret personas honoratas, ergo & c. Ex sic ex præfati-
pris constat qualitatē illam masculinitatis in primo
filio expressam repetendā non esse ex verbis, nec ex
mente phentū in casu, de quo agitur. ¶ Et licet non
nulla filia plurimū doctōrum uirorum ex aduerso al-
legari possent, quod ad fatumitatem Decius conuenit in
suo consilio 370. tñ cōcordari, & evitari in casu nro
possunt, ut supra retigi, ac etiā nunc plenius distin-
guēdo dicam, nā nos non loquimur de qualitate, quod
rei coheret, nec de p. ditione, an vni adiecta sit in se-
quentibus. repetenda, ut loquitur Bar. in d. l. sciz. §. Cajo
in d. l. in repetendis, nec nō in d. l. Iulius paulus ff. de
cond. & dem. sed de qualitate adiecta uni personæ,
& inter personas in p. ditionibus expressa, an censetur re-
petita in alia persona in eadē oratione, seu dispo-
sitione posita, quod non est repetenda, ut supra. Vel
melius nos loquimur, quoniam qualitas masculinitatis
fuit connexa uni personæ, an censetur repetita in
alia persona in eadem oratione posita, uel si in di-
uersa dispositione, successu tñ uocata, quia de se de-
dentes non eodem tempore, nec simul, nec ex eadē
dispositione in casu occurrenti uocari fuerunt,
sed successu post obitum primi filij, maximè ra-
tione primogenituræ, ac et de iure cōi, ad not. per
Bar. in d. l. Gallus §. quidam recte ff. de lib. & posth.
& alij ibi: quo casu non fit repetitio: Item dici po-
test, quod qualitas masculinitatis fuit posita in diuersa,
& tria dispositione, quoniam primus filius dñr vocatus dñr
recte, & per directam dispositionem, descendentes
verò per obliquum, & per fideicommissariam di-
positionem, ueluti fatentur et aduersarij, maximè
Paris. in cons. 72. nil mirum igitur, si qualitas mascu-
linitatis non dñr in sequentibus repetita per id, quod
uoluit Bar. in d. cons. 3. & Io. de Anan. in d. cons. 2.
76 ¶ Qualitas n. primæ dispositionis non censetur in sub-
stōne repetita l. si sub conditione ff. de hare. insti. l.
legatum sub conditione ff. de cond. & demō. l. que
conditio eo. ti. & ibi Bar. in vlt. col. cū alijs iam al-
legatis. Propterea consulentes, qui tenent primū, loqui-
vntur de clausula in principio posita, quæ in sequen-
ti dispositione circa accessoria repetita censetur l. si
necessarias §. si annua ff. de pign. actio. l. si ita quis
la. 2. in prin. ff. de verb. obl. l. qui fundum ff. de her. em-
ptio. & per Bar. in d. §. grifogonus, Alex. in cons. 12.
lib. 2. Aret. in cons. 95. in fin. Iaf. in l. 3. §. filius col. 2.
de liber. & posth. nos uero loquimur de qualitate,
quæ in casu nro non potest dici repetita, ut latè dictū
est. ¶ Possit et distingui pro resolutione multorum,
78 quæ aduersarij vnt, & quod aliqui inter duas personas in-
uitas reperitur apposta aliqua dictio, quæ sui ma-
tura significat repetitionē, ut est dictio item, & tñ
illa dictio facit, quod qualitas prius posita in persona
primi dicatur repetita in sequenti d. l. in repetendis,
& hoc modo intelliguntur ea, quæ uoluit Bar. in l. si
ff. ad Trebell. in l. Lucius col. pen. ff. de vulg. & pupil.
Abb. in cons. 186. in 1. lib. Corn. in consil. 101. lib. 1.
ubi uerba illa dictis filijs faciunt, quod qualitas mas-
culinitatis prius expressa censetur in sequenti re-
petita: Aliquando tñ uerba sequentia in numero, in
79 genere, uel casu cum pramillis concordant, & re-
petitio qualitatis fieret, & tunc locus esset repeti-
tioni per ea, quæ uoluit Bar. in l. Plautius ff. de auro,
& argen. lega. Secus si facta repetitione qualitatis
præcedentis, recta loquutio, rectusque sermo per-
uerteretur, ut quia dissonantia fieret in numero, uel
in casu, aut in genere d. l. Plautius, & in l. fina. ff. ad
Trebellianum, & ibi Bartol. & hoc modo potest
intelligi id, quod uoluit Baldus in l. prima C. de li-
ber. præte. Raphael. Cuman. in consilio 117. & De-
cius in consilio 480. qui ex opposito allegari pot-
est.

gni non feruatur, neq; attenditur id, quod tacite ex mēte psumpta, & coniecturata colligitur, atq; infer tur, sed solum id, quod uerbis, & ad litteram continetur. cum standum sit chartæ, & fm chartam iudican dū. idcirco hoc in loco ex dispositione d.l. si uiua matre argumentari non possumus, vt supra. ¶ Ter tio respondeo, qd & si qualitas masculinitatis in de scendentib. diceretur repetita taliter, qd intelligere tur de descendantib. masculis, et per masculum, et non per feminam, et consequenter Baro ex tenore, et uirtute pacti succedere non posset, tñ adhuc ipse esset potior Vicecomite, & illi foret praeferendus, tanquam hares institutus à dono Philippo ultimo sine liberis defuncto, cum nullus alius superesset, q uirtutē dicti patrimonialis succedere posset, qm, ut supra declarati est post mortem primi filij masculi unigeniti superstitis ex illo fuere Philippus, & Petrus fratres, & Philippus tanq maior natus, & primo genitus successit in bonis p dictis, excluso penitus Petro secundogenito, & sic et exclusis oib. iuis de scendentib. cū semel exclusus semper daret exclusus c. i. §. quin et & ibi Bal. Item. Prapof. & alij epm, uel Abb. Bal. in c. j. de matrim. ad morg. contrac. in fi. uerb. Bar. in l. fin. ff. ad Tertul. c. i. §. hoc aut norandum, & ibi Bal. & alij, qui feudum dare possunt: postea ex Philippo natus fuit don Philippus, qui tā quam primogenitus in illis bonis successit, qui dein de mortuus fuit sine filiis, & liberis, & p eius obitu finita fuit successio, q ex dicto pacto matrimoniali deferebat, qā nullus supererat, q ex dicto pacto succedere posset, non Baro, quia non erat descen dens masculus, & per masculum, stante prae-supposi to facto, ac et quia si D. Ioanna succedere non pote rat, ergo nec Baro, qui illa mediante ueniebat d.l. si uiua matre, & dictum fuit, nec ipse Vicecomes, qui ex Petro secundogenito admitti poterat, cum Pe trus eius genitor esset perpetuo exclusus, arg. dictē l. si uiua matre cum alijs, ergo ipse don Philippus ultimo defunctus sine filiis libere de dictis bonis di sponere potuit, & in illis Baronem heredem insti tuere, argo l. cum pater §. libertis, & l. qui solidum in fin. ff. de lega. 2. Igitur Baro tanquam hares ex testō debuit praeferri Vicecomiti, qui nō poterat admit ti alia uia, q successione ab intestato l. quam diu ff. de acq. hereditate. ¶ Præterea ista uerba, & descen dētes ab eo de maiori in maiore, habent duplicem intellectu, ut supra retuli, & fm utrunque conclu dendum est, ipsum Baronem esse potiorē, & prae ferendum Vicecomiti, ueluti supra demonstrati est: ¶ Istā uerba adhuc de maiori in maiorem relata ad uerbum succedant, à quo reguntur, sunt inducti 83 ua iuris primogenitura, uel vt primogenitus cum suis descendantibus de maiori in maiorem solum succedere possit, excluso semper secundogenito cum suis descendantibus, ut supra proximē, & iste vr esse uerior intellectus: Vel pōt intelligi, q linea primogeniti fm ius primogenitura, non aut fm q quis erit maior ætate, praeferatur lineæ secundoge niti, ut donec superstes fuerit aliquis de linea pri mogeniti, non possit aliquis ex linea secundogeniti succedere, sed solum totaliter finita linea primoge niti, possit haberi regressus ad lineam secundoge niti fm ius primogenitura, non autem fm maiore ætatem, ut in c. i. & ibi scribentes de duob. fratrib. & hf per Abb. in consi. 83. col. 3. lib. 1. Paulus Cast. et in simili in consi. 164. in præfenti cā col. 2. uolu. 2. in nouis, Barbar. in consi. 11. col. 6. lib. 2. Socy. in consi. 252. col. 3. uerfi. 3. iunctis ijs, quæ ibi dicit in col. ante penul. uerfi. ad tertiam, & idem in consi. 87. col. 3. li. 3. Et hæc intelligentia conuenit dispositioni iuris

cōis fideicommissorum, ac et feudorum, ut is prae feratur, non qui est maior ætate, & proximior pri mo inuestito, sed qui est proximior ultimo defun cto, ut est tex. in c. i. in fi. de natu. succes. feudi, ut no rat. And. de Iser. in ca. 1. de eo, qui sibi, & heredibus suis, Praposit. in c. i. de feudo marchie uerfi. 15. & latē hf per Soc. in l. si cognatis circa finem fide reb. dub. & in pluribus consilijs, quæ supra retuli: sed Ba ro de Lacuna dicitur esse de linea primogeniti, hoc est ipsius Philippi, mediante D. Ioanna, & sic de descendantibus propriè primogeniti, ergo ipse est admittendus, excluso Vicecomite, qui est de linea, & de descendantibus Petri secundogeniti, vt iam dixi, & adhuc dico per ea, quæ supra late adduxi. ¶ Considerandum est et, q si Baro à Vicecomite esset excludendus, sequeretur, q non solum quali tas masculinitatis, quæ expressa est in primo filio in dicta conuentione comprehenso, deberet dici repe tita in descendantibus dicti filij, ut ex aduerso præ supponitur, sed et quædam alia qualitas, quæ tacite inerat, dici deberet. repetita in dictis descendantibus in pacto comprehensis, ut pactum intelligere tur de descendantibus non solum masculis, sed et per masculum, alioquin si simpliciter, & dumtaxat illa qualitas masculinitatis sine ea, & per masculum diceretur repetita, planè Baro ipse non posset à Vi cecomite excludi, si quidem & ipse Baro est mas cu lus, & de descendantibus ad notā d. l. c. de con dit. insertis. Et corroborari uidentur hæc intelligen tia ex ijs, quæ ponit Spec. in tit. de loca. §. nunc uero aliqua uerfi. 146. & refert, ac sequit Bal. in auth. quas actiones circa finem C. de sacrosanct. eccles. sed nō est falsum, ergo & antecedens, q qualitas masculini tatis, de qua in dicto pacto, debeat dici repetita in sequentibus, hoc enim est ualde dubium, quoniam in puncto iuris uerior est opinio, q in casu oc currenti non censetur repetita, licet de ea fuerit expressa mentio facta in filio primo uocato, utle tiissime probatum fuit, ergo minus diceretur repe ti illa qualitas, & p masculum, quæ non fuit expre sa, quamuis tacite inesset, t cum maioris efficacia sit expressum, q tacitum l. expressa ff. de reg. iuris, & prae-supponunt scrib. in l. cum quid ff. si certum pec uel saltem sunt eiudem potentia, & iudicij d. l. cum quid: Sed rectè intelligendo qualitas masculinitatis expressa in primo filio non censetur repetita in de scendentibus, ergo nec illa qualitas per masculu cen seri debet repetita: Vel posito, sed non concessio, q qualitas masculinitatis expressa deberet dici repe ta, tñ illa alia, & per masculum, non pōt dici repe ti, primo, nam t q fiat repetitio, quæ est quædam ex tensio, & lata interpretatio ad ea, quæ prae-supponit scrib. in d. l. in repetendis ff. de leg. 2. d. f. esse quædam impropriatio, & spālitas, q fit in ultimis uoluntatib. & in quib. lata solet fieri interpretatio, & non in scilicet in quib. stricta debet fieri interpretatio, ut colligitur ex uerbis Bar. & aliorū in d. l. talis scriptura in fi. in d. l. in repetendis, in d. l. seia §. Caio, & d. l. si §. io, & in l. mulieri, & Titio, & in l. Iulius paulus ff. de cond. & demon. Ex quib. infer, t q in una, eademq; dispositione duæ diuersarum qualitarum repetitio nes fieri non poterūt, cū ex eodē fonte, atq; ex una, eademq; dispōne duæ spālitates, ac duo singulata non possint resultare l. i. cū ibi not. C. de dot. pml. Rursus, si dicta doctorū in dictis locis diligenter inspiciantur, dū tractant de repetitione qualitarum, dicunt, repetitionē fieri debere, loquunt solum de illa qualitate, q in dispōne expressa reperiret, non aut de ea, quæ posset tacite subintelligi, ergo talis qualitas non pōt dici repetita, q non fuit expre

E P I T O M E.

IN donatione facta Titio, eo viuente, & post eius mortem filijs suis, qualiteratem illam, eo viuente, in persona Titij positam non censi repetitam in filijs ipsius, ut illis soluta uiuentib. donatio dicatur facta, Et in hac donatione etiam nepotes filiorum appellatione contineri, hic demonstratur.

CONSILIVM CXXI.

DVBITADIONIBVS contra illos de Portigianis factis optimè, & luculèter ab excel. Do. Marco de Asinijs rāsum esse arbitror, adeo ut si veritatem sequi velimus, suppletionem aliqua opus non esset: Requistus tñ, ut in hoc sñam meam & dicam, & comprobem, cum plurima iura in hac materia reperiant, pp quā Bart. alijsq; scrib. in varijs in locis pro illorum concordia laborarūt, ut ex dictis maximè à Bar. colligitur in l. talis scriptura §. si. & in l. licet ff. de leg. 1. & in l. si. scio ff. de leg. 2. in l. in repetendis ff. de lega. 3. in l. scia §. Caio ff. de fun. instru. in l. Iulius paulus, & in l. mulieri, & Titio ff. de condit. & demon. & in l. ita stipulatus §. grifogonus ff. de verb. oblig. vltra alios doctores in lecturis, & consilijs, quos longū esset referre, aliqua dicā, seu, ex quo prædictus D. Consultor nihil ferē in tñ dimisit, melius loquendo repetā. ¶ Concludo itaq; qualiteratem illam personæ Americi adiectā, eo viuente, in eius filijs non debere dici repetitā: imò si volumus illam censi in filijs repetitā eo mō, quo repetitio posset dici facta, nihil Portigianis ipsis noceret. Et quia in primis ex aduerso fit fundm sup theoricā Bar. in d. l. scia §. Caio ff. de fundo instru. in 2. col. vers. qñque copula & c. ibi primo casu, puto verba Bar. ibi posse retorqueri adeo, ut ex dictis ibi de cisis huius difficultatis ad fauorē Portigianorum colligi possit: totaq; vis consistit in intelligendo verba Bar. dum facit dñam, an qualitas, seu condō vniformiter in fm cadere possit, an verò non vniformiter: qñ. n. vniformiter in secundā personam cadere pōt, repetita censere, secus si vniformiter cadere non posset, ad tradita per Bar. ibi: Et fm quidem clarissimum dñm dubitantē illa qualitas, seu pōd, vcz Americo viuente pōt vniformiter cōuenire secundis personis, hoc est filijs, ut ad illius sensum pater: sed ad sensum meum minimè, intelligendo Bar. eo mō, quo ipse loqui voluit: Imò si qualitas illa in filijs postea notatis posset dici repetita, illis difformiter, non aut vniformiter pueniret, ut statim dicā: Et ideo repetita dici nō dēt, ut cludit Bar. ibi per tex. in l. si. scio ff. de leg. 2. inducendo illū fm Bar. Nam t qualitas, seu conditio vniformiter cadere dñ, qñ eadē condō numero, & specie, & sic oī respectu, & pariter, ut fuit in primo expressā, dñ ē secundo cōuenire, atq; in eo esse repetita, ueluti est conditio, si nanis ex Asia uenerit, quā vniformiter, & in specie utriq; absq; aliqua dñā puenit, ut est in casu l. pater cū filia in fi. ff. de pact. dotal. At non vniformiter cōditio in fm cadere dicere, qñ solum in genere posset cadere, non aut in specie, nec eadē numero, sed diuersimodè, & cum aliqua dñā, ut in casu d. l. si. scio. Quam declarationē proximè traditam in terminis docet Bar. in d. l. scia §. Caio in 1. col. vers. sed aduerte, prout rectè intuei etiam illam apertè per se demonstrant ea verba vniformiter, & difformiter, ut ex uerbis Bar. colligitur. Sed in casu, de quo agitur, qualitas illa, ipso viuente, vniformiter, hoc est eodem modo, quo verba fuerunt expressā, cadere non possunt in filios uocatos, primo quia uerba illius fuerunt expressā in singulari, & repeterentur